У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 54. П'ЯТНИЦЯ, 27-го БЕРЕЗНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 27, 1970 No. 54. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 26 березня 1970

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР ГЕЙЛОРД НЕЛСОН гадає, що Уряд повинен зменшити фонди на перевишкіл нефахових безробітних робітників, коли, згідно з урядовими передбаченнями число безробітних має збільшитися аж до 4.7 відсотка всіх робітних сил країни. В лютому число безробітних становило 4.2 відсотка. Коли відсоток безробітних збільшиться до 4.7, тоді число їх збільшиться з 3 мільйонів до 3.9 мільйона. Сенатор Нелсон заявляє, що не треба витрачати фонди на перевишкіл робітників, коли цих робітників не треба.

ТАК ЗВАНИЙ НАДПОДАТОК спричинив те, що споживачі зменшили свої витрати, чим спричинили сповільнення темпу збільшення економіки. Цей надподаток давніше становив 10 відсотків від плаченого податку, а тепер він зменшений до п'ятьох відсотків, але все таки має вплив на економіку цієї країни. Так твердив на зборах Американського Товариства Банкірів в Чикаго асистент секретаря скарбу Моррей Л. Вейденбавм. Він казав, що 1970-ий рік не буде дуже корисний для економіки, але зменшення інфляції дасть основу для розквіту економіки в найближчих роках.

НОВІ ЗАГОСТРЕННЯ ДЛЯ ДЕМОНСТРАНТІВ, які виставляють пікети коло Білого Дому у Вашингтоні. Уряд, який займається справою національних парків, дбає також і про безпеку на тих вулицях і хідниках, що сусідують із Білим Домом. Цей Уряд пропонує видати зарядження, щоб на два тижні перед демонстраціями організатори подали всі дані про тих осіб, які мають брати участь в демонстрації перед Білим Домом. Треба б подати, чи демонстранти були заарештовані, карані і засуджені до тюрми, і чи брали участь вже в демонстраціях. Перед демонстраціями треба подати подробиці про прапори, транспаренти і т. п., одним словом виповнити квестіонар, що має 33 запити.

В РАЙОНІ ЧИКАГО ДОСЛІДЖУВАЛИ 10,000 робітників і ствердили, що 3,000 з них — це певні кандидати на таких, що зможуть занедужати на серцеву атаку. Американське Товариство для лікування серця твердить, що майже 30 відсотків промислових робітників і бюрових працівників — це дуже поважні кандидати на недугу серцевої атаки. Коли Чикаго може бути зразком для цілої країни, то на всіх 80 мільйонів робітників — аж 24 мільйони є кандидатами на недугу серцевої атаки.

У СВІТІ

КРИЗА ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ, але голова італійського сенату Амінторе Фанфані знайшов компроміс з лівими соціялістами щодо відношення до комуністів, після чого ті соціялісти погодилися взяти участь в новому уряді. Прем'єром буде знову християнсько - демократичний діяч, Маріяно Румор. Теперішня криза італійського уряду триває вже 46 днів.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗАБОРОНИВ американському амбасадорові у Південному В'єтнамі Елсвортові Банкерові проголосити заяву, що він, Банкер, ніколи не брав участи в будь-якій розмові з засудженим членом південно - в'єтнамського парляменту Траном Нгок Чав, — повідомляють американські газети, які твердять, що між Банкером і Державним Департаментом постав конфлікт на тлі справи названого південно - в'єтнамського діяча. Державний Департамент буцім-то більше сприяє йому та буцім-то признає, що Нгок Чав стрічався з висланцями Північного В'єтнаму з відома і за згодою американців у Сайгоні. За ті зустрічі засуджено його на 10 літ в'язниці.

НЕ ВІДОМО, ЩО СТАЛОСЯ з капітаном американського вантажного корабля „Коломбія Ігл", який віз амуніцію для американського летунства, стаціонованого на базах Таї (Сіямі): два члени залоги стероризували капітана Доналда Свенна і 14-ох членів залоги та скерували корабель до Камбоджи. Новий уряд в Камбоджі буцім-то рішив затримати той корабель і не звертати його Америці.

ЗСА І ЯПОНІЯ СКЛАЛИ спільну комісію в Окінаві, яка виготовляє всі подробиці передачі тієї найбільшої американської бази в Японії під суверенну адміністрацію Японії. З американського боку призначено до тієї Комісії генерала Джеймса Ламперта, з японського — дипломата Іро Такасе в ранзі амбасадора.

НОВИЙ УРЯД КАМБОДЖИ ЗАКИДАЄ відсуненому від влади кол. голові тієї держави князеві Нородомі Сіганукові, що він був „абсолютним диктатором", довів країну до економічної руїни та сам з своєю родиною збагатився, при чому його дружина і королева-мати буцім-то були посередницями у прийманні хабарів для Сіганука. Дружина Сіганука Моніка, яка перебуває в Парижі, рішуче заперечує цим „наклепам" та твердить, що вона і її чоловік „бідні". Сіганук, який перебуває в Пейпінґу, закинув своїм противникам у краю, що вони очорнюють його задля дискредитування його в очах народу.

У БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ВІДБУЛАСЬ в минулий вівторок бурхлива дискусія з приводу виступу 22-річної посолки з Північної Ірляндії Бернадет Девлін, яка зажадала, щоб уряд вислав дальші війська до Північної Ірляндії, які зберегли б тамошній спокій. Інші посли з Північної Ірляндії закинули молодій посолці, що вона „підбурює до актів насильства". Цей вислів спричинив бурю в палаті громад, яка тривала 40 хвилин.

Юрій Воробець кандидує на радного в Ірвінґтоні

Ірвінґтон, Н. Дж. — Молодий український адвокат Юрій Богдан Воробець кандидує на виборах в Ірвінґтоні, Н. Дж., на радного. Українці в тому місті масово реєструються, щоб взяти участь у виборах, на яких є всі шанси здобути перемогу. Реєстрація триватиме до кінця березня. 27-річний Ю. Воробець народився в Рогатині, в Зах. Україні, п'ятилітньою дитиною прибув з родичами до ЗСА, закінчив українську католицьку школу св. Івана Хрестителя в Нюарку, а в 1965 р. коледж св. Петра в Джерзі Ситі; у 1948 р. здобув докторат з юристики в Сеттон Гол, а при тому працював в адвокатському бюрі в Нюарку та став членом американського адвокатського об'єднання. Він є членом парохії св. Івана Хрестителя і членом 14-го Відділу УН-Союзу.

Адвокат Юрій Воробець вважає, що хоча українці становлять значну частину населення міста Ірвінґтону — вони не мають достатньої репрезентації в управі міста, і тому він вирішив кандидувати.

Екзекутива УККА пригадує про перепис населення 1-го квітня

Ню Йорк. — Екзекутива УККА окремим обіжником з 18-го березня, розісланим до всіх Відділів та членських організацій, пригадує українській спільноті, що 1-го квітня ц. р. починається всеамериканський перепис населення, якому треба всіляко сприяти. За пляном, жителі мали б одержати переписні листи-запитники поштою ще перед 1-м квітня. Українці, заповнюючи ті анкети, прізвища на яких будуть збережені в таємниці, мають звернути особливу увагу на параграфи 13, 14, 15 та 17-й: там можна назвати Україну, як окрему національну країну і як місце народження особи чи батьків та йдеться про визнання української мови, як рідної матірної мови старших і молоді, без огляду, де вони народились. Ще минулого року президент УККА проф. д-р Лев Добрянський поробив у Вашингтоні відповідні заходи, щоб українці могли подати під час перепису в цій країні точні дані. Державне Бюро Перепису в листі до проф. Л. Добрянського потвердило, що в запитниках є відповідні параграфи. Директором Бюра Державного Перепису Населення ЗСА є п. Росс Еклер. Тепер тільки від самих українців залежить докладність перепису української спільноти в ЗСА у складі американського народу.

Скінчився страйк поштових працівників

Ню Йорк. — 26-го березня в четвер скінчився 8-денний страйк поштових працівників, який почався був 18-го березня в Ню Йорку, і який поширився був на цілу країну та спаралізував був деякі ділянки економічного життя. В понеділок, 23 березня, президент Ніксон наказав був, щоб військові відділи почали працювати на поштових урядах в Ню Йорку. 26-го березня військові відділи дістали наказ вернутися до казарми, бо поштовики почали працю. У Вашингтоні ведуться переговори між представниками Уряду та поштових спілок. Повідомляють, що поштові працівники мали б дістати 12 відсоткову підвишку платень. Що уряду мусить схвалити Конгрес відповідним законопроєктом, який стане законом, коли його підпише Президент. Головний поштмайстер Вінтон М. Блавнт заявив, що всюди, включно з Ню Йорком, поштові працівники припинили страйк і вернулися до праці. Поштовики мали б дістати 12 відсоткове збільшення платні, крім цього вони мали б дістати найвищу платню вже після восьмох років праці, а не по 21 рокові, як це було досі. Передбачені й інші поліпшення у винагороді поштових працівників та повна амнестія для всіх тих, що страйкували. Голова однієї зі спілок поштовиків в Ню Йорку Ґустав Джансон заявив, що він не знає напевно, чи всі повищі пункти будуть схвалені в Конгресі, але він чув, що домагання листоношів зустрічають прихильність у Вашингтоні.

Президент домагається кари смерти для тих, які експльозіями вбивають людей

Вашингтон. — Президент Ніксон просить Конгрес схвалити гостріші кари для тих злочинців, які експльозіями нищать будинки. Президент проєктує кару смерти для злочинців, коли внаслідок експльозії згине людина. У зверненні до Конгресу Президент підкреслює той факт, що в останніх днях збільшилося число експльозій, спричинених злочинними підривними елементами. Президент просить про ширші повновласті для Федерального Уряду для поборювання цих бомбових злочинів. Ніксон заявляє, що злочинці цих політичних фанатиків треба оцінювати, як „можливих вбивників", і тому треба їх карати як злочинців, які вбивають. Ніксон проєктує дати повновласть Урядові контролювати вибухові матеріяли.

Банки зменшили відсотки від позичок

Ню Йорк. 25-го березня більші банки зменшили відсотки від позичок, які досі становили 8.5, а тепер виносять 8. В економічних колах уважають цей факт за дуже важливий, бо це вперше під час теперішньої економічної кризи й інфляції настає зменшення відсотків, що є першим кроком до полегшення кредиту, який конче потрібний для економіки. Федеральна Резервова Рада обіцяє полегшити ті загострення, які вона була ввела на монетарному ринку.. щоб сповільнити темп збільшення економіки. Банки хочуть очистити себе з закиду, що вони думають тільки про більші відсотки, а не про розвиток економіки. Біржа відповіла збільшенням руху на вістку, що банки зменшили відсотки, і впродовж дня ціни на акції збільшилися на 16.37 пункта, що було найвищим збільшенням впротовж двох останніх років. В Білому Домі вдоволені зі зменшення відсотків, бо це вможливить позички на морґеджі та на потреби стейтів і міських управ.

Трьох дальших вояків оскаржено в убивстві цивільних у Сонґмі

Вашингтон. — Внаслідку поверх трьохмісячного всебічного слідства, веденого вищими військовими чинниками, трьох дальших вояків оскаржено в участі у масовому вбивстві цивільних в'єтнамців у селі Сонґмі в Південному В'єтнамі 16 березня 1968 року. Покищо ще не вирішено, чи вони стануть перед військовим судом. Разом із ними закинено вже 25-ом військовикам, між ними й двом генералам, причетність до тієї сумної події. 14-ом із них закидається, що вони, всупереч військовому кодексові, не зголосили своєчасно тієї події своїм зверхникам або не перевели потрібного слідства. Більшість оскаржених мають різні воєнні відзначення за хоробрість чи віднесені рани у В'єтнамській війні. Виринула підозра, що безпосередні винуватці в убивстві цивільних в'єтнамців діяли під впливом наркотиків. З Пентаґону заявлено що нема доказів, що учасники бою в Сонґмі 16 березня 1968 р. були наркоманами, але колишній військовий психіатр д-р Джеймс В. Тік з невро-психіятричної клініки Каліфорнійського університету зізнав на сенатській Підкомісії, що 32 відсотки тих, що вертаються з В'єтнаму, зажили постійно або спорадично різні наркотики, а д-р Алберт ля Верн, психіятр з Белвю-шпиталю в Ню Йорку, заявив на сенатській Підкомісії, що вояки, які курили були маріхуану, втрачають контролю над собою та здібність відрізнювати осіб.

ЗУСТРІЧ КЕРІВНИКІВ ПОДІЛЕНОЇ НІМЕЧЧИНИ

На світлині бачимо канцлера вільної Німецької Федеративної Республіки Віллі Брандта (ліворуч) і прем'єра комуністичної Німецької „Народної" Республіки Віллі Стофа, як один одному стискають руку на першій від кінця останньої світової війни зустрічі в Ерфурті в Східній Німеччині 19 березня ц. р. Започатковані тоді вперше безпосередні розмови між керівниками вільної і комуністичної частин Німеччини мають на цілі поліпшити взаємини між ними у ділянках комунікації, культури й торгівлі.

Американські війська у В'єтнамі будуть наполовину зредуковані

Вашингтон. — Впродовж найближчих 15-ох місяців американські війська у В'єтнамі будуть зменшені більш, як наполовину — заявлено півофіційно. Тепер є у В'єтнамі все ще 454.000 американського війська. Передбачується зменшити те число до 225.000 на 1 липня 1971 року. Уряд президента Ніксона настільки поважно рішений перевести в діло заповіджену „в'єтнамізацію" В'єтнамської війни, що в бюджеті на рік 1971-72, передбачено тільки 11-12 більйонів, себто заощадження більше половини видатків на В'єтнамську війну, які становили 28.800.000.000 дол., в бюджетовому році 1968-69. Уряд Ніксона плянує відкликати до 1 липня наступного року всі фронтові наземні війська, залишивши лише летунство, артилерію, допоміжні частини й військову охорону для тих частин. Керівні американські військові кола переконані, що до половини наступного року південно - в'єтнамські збройні сили будуть вже настільки великі й вишколені, що вони зможуть опертися всякому дальшому наступові комуністів, маючи підтримку збоку американського летунства, артилерії й радарних частин.

Північний В'єтнам і В'єтконґ зривають зв'язки з Камбоджею

Пномпень. — Віце-прем'єр Камбоджі, князь Сісоват Сірік Матак повідомив журналістів на пресовій конференції в минулу середу 25 березня ц. р., що Північний В'єтнам і В'єтконґ повідомили новий уряд Камбоджі, що вони відкликають всіх своїх дипломатичних представників, за винятком тільки сторожів їхніх амбасад. Камбоджа за урядування „невтрального" князя Нородома Сіганука визнала була не тільки комуністичний Північний В'єтнам, але й підпільний комуністичний В'єтконґ із Південного В'єтнаму й обмінялася з ним своїми дипломатичними репрезентантами. Зірвання дипломатичних зв'язків між в'єтнамськими комуністами й новим режимом в Камбоджі виключає переговори про „мирне" відкликання комуністичних військ з її території, яку вони постійно використовують для своїх воєнних цілей. Трудно теж уявити, щоб Камбоджа могла силою викинути ті комуністичні війська поза свої кордони, бо вся армія Камбоджи нараховує 35.000 до 38.000 вояків, коли тим часом комуністичних вояків є на території Камбоджи коло 40.000-50.000.

ЗСА і СССР відновили наради про ізраїльсько-арабський конфлікт

Вашингтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс і совєтський амбасадор Анатолій Добринін відбули в середу 25 ц.м. 75-хвилинну зустріч у справі замирення на Близькому Сході. Речник Державного Департаменту заявив, що відновлення двосторонніх розмов Америки й СССР не перешкоджує продовжуванню нарад амбасадорів 4-ох великодержав при Об'єднаних Націях. Однак одночасно американські керівні кола висловились песимістично щодо шансів успіху тих розмов, звернувши увагу на непоступливість Совєтів, які підтримують непримирливе становище Єгипту проти відновлення перемир'я і проти пов'язування справи звільнення окупованих Ізраїлем арабських земель з іншими проблемами. Все ж, американська сторона вважає, що настала краща атмосфера для розмов з Совєтами й арабами після того, як 21 ц. м. президент Р. Ніксон заповів на своїй пресовій конференції відкинення ізраїльської просьби про доставлення йому дальших 25 джетових бомбовиків типу „Фантом" і 100 джетів типу „Скайгок". Державний секретар Вілліям Роджерс склав в цій справі окрему заяву на своїй пресовій конференції 23 ц. м., повідомивши, що ЗСА „тим часом" рішили не дати Ізраїлеві бажаних ним літаків тому, що Ізраїль все одно зберігає тепер перевагу в летунстві над арабами. Коли б рівновага сил змінилася в користь арабів — ЗСА переведуть перевірку свого рішення. В Ізраїлі сприйнули відмову Америки з великим розчаруванням. Ізраїльське летунство переводить щоденні налети на єгипетське узбережжя вздовж Суезького каналу, щоб перешкодити встановленню викидень для нових совєтських протилетунських ракет „САМ 3". В середу 25 ц. м. ізраїльські літаки збили 4 єгипетські літаки типу „МІГ" — Про нараду Роджерса й Добриніна офіційно не сказано нічого.

Президія Секретаріяту СКВУ відбула засідання

Ню Йорк (УПС). — 13 березня тут відбулося чергове засідання Президії Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців. Президія заслухала звідомлення екзекутивного директора Секретаріяту д-ра М. Сосновського, який поінформував про біжучу працю бюра Секретаріяту, про ситуацію в окремих країнах нашого поселення та про деякі проблеми нашого громадського життя. Президія розглянула пляни праці окремих комісій та винесла рішення щодо організації бюра Секретаріяту, фінансових справ та заходів на зовнішньому відтинку у зв'язку з відзначуванням Об'єднаними Націями сторіччя з дня народження В. Леніна.

На засіданні розглянено пропозиції Конференції Мирян Української Католицької Церкви, що відбулася в Торонті 7-8 березня та інші матеріяли, що стосуються справи патріярхату Української Католицької Церкви. Президія визнала за конечне поробити потрібні заходи, щоб запляновані на Конференції акція мала організований характер та велася на відповідньому рівні.

Президія віддала багато уваги справам, пов'язаним з працею Ради Суспільної Служби та Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, розглянула пропозиції екзекутив Рад та зробила відповідні висновки. Розглянено пропозиції, зроблені представниками Шкільної Ради УККА та Шкільної Ради Української Православної Церкви в ЗСА д-ром Е. Жарським та проф. Ю. Бобровським. Президія затвердила плян праці Пресово-інформаційної та Статистично-довідкової комісій.

У зв'язку з пляном відзначати сторіччя Леніна агенствами Об'єднаних Націй, Президія теж схвалила заклик до українського громадянства в західньому світі організувати протестні акції, зокрема поробити заходи перед урядами своїх країн.

Винесено постанову щодо збірки на фонд Секретаріяту СКВУ. Збірку фінансових засобів для праці Секретаріяту проводитимуть центральні репрезентації та крайові організації — члени СКВУ.

У нарадах взяли участь Йосип Лисогір, Ігнат Білинський, Богдан Т. Гнатюк, Матвій Стахів — члени Президії. Юліян Ревай — член Контрольної Комісії, Михайло Сосновський — екзекутивний директор.

Жінки з 18-ох держав подивляють українські писанки та українське народне мистецтво

Ярослава Сурмач-Міллс (друга зліва) показує викінчені писанки одній із пань, що відвідали виставку в Українському Інституті Америки. За п-нею Сурмач-Міллс стоїть п-ні Марґарет Бовен і з правого боку п-ні Стефанія Пушкар, п-ні Марія Душник і за ними п. Юліян Ревай.

Ню Йорк. В середу, 18-го березня 1970-го року, понад 50 визначних гостей, переважно жінок представників Об'єднаних Націй та консулярних урядовців, як теж чужо - національного професійного та промислового світу, взяло участь в показі українського народного мистецтва, що відбувся тут в Українському Інституті Америки. Магнетом, що притягнув таке велике число визначних жінок з дипломатичного та американського світу, був показ писання українських писанок, спонзорований Союзом Українок Америки (СУА) і демонстрований визначною спеціялісткою, Ярославою Сурмач - Милс та оглядини Музею Українсь- Народного Мистецтва і самого Українського Інституту Америки. П-і Марія Душник, референтка зв'язків СУА та заступниця головного предсідника УНС, приготовила саму імпрезу при співпраці п-і Люїзи Бовен, голови нюйорського „Комітету Гостинности" Красвої Ради Жінок ЗСА. СУА є членом Ради, в якій п-і Стефанія Пушкар, голова СУА, є референткою еміґраційної секції. П. Юліян Ревай, адміністратор Українського Інституту Америки, подав коротку історію Інституту та його заснування сл. п. Володимиром Джусом. Супроваджаючи гостей, він подавав їм інформації про біжучу виставку картин українських малярів і бронзові скульптури. П-і Пушкар та п-і Іванка Петровська, член Музейного Комітету, провели гостей по Музею Народного Мистецтва та давали обширні інформації про українські народні строї, вишивки, писанки, деревориті і т. п. Гостей супроваджали також п-і Ірина Падох, п-і Іванка Бенцаль, п-і Розалія Палчі та членки 72-го від. СУА в Ню Йорку.

П-ю Ярославу Сурмач-Милс, бувшу учительку та мистецького директора дитячого журналу, а тепер ілюстраторку книжок та малярку, представила п-і Душник. П-і Ярослава захоплювала гостей з 18 країн та усіх континентів викладом історії та практичним показом малювання українських писанок та своєї праці як ілюстраторки дитячих книжок українськими мотивами, ілюстрування привітальних карток, включаючи різдвяну картку ЮНІСЕФ, її малювання на склі та її власну дитячу книжку, яка має небаром появитися друком.

Жінки з Австрії, Англії, Бурми, Єгипту, Франції, Канади, Німеччини, Голляндії, Індії, Ірану, Джамейки (Західні Індії), Нової Зеляндії, Норвегії, Швеції, Південної Африки, Швайцарії, Уруґваю та З'єднаних Стейтів Америки з захопленням говорили, що це була одна з надзвичайних імпрез, які вони мали нагоду подивляти, й багато з них говорили, що хотіли б самі малювати українські писанки.

На кінець, членки 72-го від. СУА подали чай та українські тістa й торти.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поштовий страйк і закон

Поштовий страйк кинув світло на два сумні явища в сучасній Америці: занепад авторитету суду та діяння державних органів у різних важливих справах щойно тоді, коли приходить загрозлива криза. Поштовий страйк був „диким", незаконним, бо не вільно страйкувати державним службовцям, і суд заборонив його. Але поштовики, державні службовці, знехтували складену ними присягу та заклики Уряду і — використали попередні прецеденти. Вказувала на них уже покликана кол. президентом Л. Б. Джансоном Комісія для розгляду причин насильницьких актів під головуванням д-ра Мілтона Айзенгавера. Ось так, пригадувала та Комісія, деякі губернатори в південних стейтах спротивлялися судовим присудам у справах расової інтеграції й протизаконно сприяли расовій сегрегації. Те саме робили й ревні прихильники інтеграції, чорні й білі діячі руху за громадянські права. Яскравий приклад непослуху судовим вирокам дала професійна спілка нюйоркських вчителів, що охоплює 55.000 членів і припинила восени 1968 року на 48 днів навчання 1.100.000 учнів початкових і середніх шкіл. Страйкарі воліють іти на короткий час до в'язниці, яка в Америці не дуже грізна, і заплатити грошову кару — з каси робітничої спілки — аніж скоритися законові. Цей жалюгідний приклад нюйоркських учителів неначе виправдував середньошкільників і студентів, які своє невдоволення з будь-якої причини виявили і виявляють погордою до правопорядку. Ось минулого тижня знову в різних стейтах Америки відбулися демонстрації проти такої найпершої повинности громадян — обов'язку військової служби. Треба було розганяти силою й арештувати десятки людей, чоловіків і жінок різного віку, за свідоме перешкоджування праці рекрутаційних комісій. Згадана вище Комісія Мілтона Айзенгавера назвала такий стан в Америці „загрозливим ростом пістряка непослуху".

З другого боку чималу провину за оті „дикі" страйки несуть міські та державні власті, що їх обов'язком є заздалегідь ладнати конфлікти із службовцями й робітниками в зв'язку з їхньою винагородою. Вони легковажать їхні петиції й мирні намагання аж до часу, поки, так би мовити, не прикладається їм ножа до горла. Так було з 12-деним комунікаційним страйком у Ню Йорку в січні 1966 р., так було й із страйками вантажників у східньоамериканських портах. Конгрес місяцями відтягав справу підвишки платень поштовиків, пов'язуючи її з реформою поштової системи. Тому, що страйкарі з-правила здобували своє, то й поштарі вирішили піти їх слідами, не оглядаючись на закон.

Цей стан тривожив і тривожить велику більшість американського громадянства. Тому виборче гасло Ричарда Ніксона „закон і порядок" знайшло було прихильний відгук і промостило йому шлях до Білого Дому. „Закон і порядок" — це не тільки боротьба проти організованих злочинів італійської мафії, проти нападів й грабунків на великоміських вулицях. Американські громадяни розуміють „закон і порядок", як привернення пошани до законности, привернення поваги суду. Перетворення підсудними „чорними пантерами" й їх оборонцями судової розправи в Чикаго у цирк і обкидування судді такими лайками, як „свиня", це було щось гірше, як тільки образа даного суду й даного судді. Це було підрізування в корені того соціяльно - політичного ладу, що його антитезою є анархія.

Тому деякі американські коментатори б'ють на сполох. У виявленому пресою таємному меморандумі дорадника президента Ніксона в міських справах, Деніела Мойнігена, сказано, між іншим: „Вашим (Президента) завданням є відбудувати авторитет американських установ". Рішення Ричарда Ніксона — не піддатися страйкуючим поштарям, переговорювати з їхніми спілками тільки тоді, коли страйкарі повернуться до праці, і в міжчасі вислати військо до Ню Йорку, щоб вояки розвантажили накопичені у централі маси листів і посилок, — стало доказом, що Президент свідомий конечности привернути пошану до закону. Це рішення Президента величезна більшість американського суспільства прийняла з вдоволенням. Навіть ті відповідальні робітничі діячі, які поставились критично до „ламання страйку військом", признали, що поштовики, державні службовці, повинні вернутися до праці. Можливо, що цей останній страйк стане переломовим в історії американських протизаконних страйків.

Ярослав Курдидик

ПЕЙПІНҐ ЗАЗІХАЄ НА ФІЛІППІНИ

Останнє звернення президента Ніксона до Конгресу мусіло переконати кожну критичнодумаючу людину в західньому світі, що коли йдеться про закордонну політику, то комуністичний світ завжди підтримуватиме напруження всюди, де тільки знайде для цього відповідний ґрунт. Різниці тут між Москвою і Пейпінґом немає: вони мовчки і узгіднено поділили свої ролі у чисто геополітичному аспекті.

І так для прикладу, коли Москва підтримує постійне напруження на Близькому Сході й у В'єтнамі, щоб згодом там закріпитися, Пейпінґ не хоче ніяк вирektися своїх плянів щодо Філіппін та Індонезії.

Минуло 23 рр. з того часу, як Філіппіни отримали від ЗСА незалежність і стали самостійною республікою. І ось недавно перший раз в історії того народу його студенти вийшли на вулиці і так само, як це було колись в Індонезії, стали політичним фактором, намагаючись масовими бешкетами примусити президента Маркоса, щоб зрікся кандидувати утретє на президентський пост. У висліді тих заворушень студенти добилися того, що Маркос заявив публічно, що він у третій раз не кандидуватиме.

Байдуже, як фактично поступить в майбутньому президент Маркос, куди цікавіше заглянути глибше в позакулісся й довідатися, хто саме смикає за шнурки усіх тих протидержавних заколотів.

Отож, як виходить, філіппінські студенти мають зовсім інші цілі, як мали їхні побратими в Індонезії. Як відомо, студенти в Індонезії виступали проти комуністів і згодом включилися у всенаціональний протикомуністичний рух, у якому криваво знищено 300-400 тисяч членів комуністичної партії. Щоправда, комуністів в Індонезії ще зовсім не зліквідовано, але під час „чистки" їх так обезголовлено, що ті, які її перетривали, не проявляють тепер значної активности.

Філіппінські студенти виступають під кличем „Оборони справжньої демократії". Наступного року має бути зревідована теперішня конституція країни. Студенти побоюються, що президент Маркос переробить конституцію так, як це буде для нього найвигідніше, а в першу чергу продовжить свою каденцію з 4 на 6 років. Але насправді студенти бояться Маркоса, який має опінію дуже „сильної людини", повністю зорієнтованої у своїй політиці на Захід. До того ж він — колишній провідник партизанського руху, який боровся проти японської окупації у другій світовій війні. Відразу ж після того, як його вибрали на президента, Фернандо Маркос зрікся всього свого майна в користь розбудови шкільництва, піднесення технічних знань серед населення і розвитку національного мистецтва. І до всієї заможньої верстви країни звернувся він із закликом поступити так само, а в першу чергу роздачею землі допомогти філіппінському безземельному селянству. Але, як виходить, цей жест президента Маркоса не переконав студентів, що зробив він це щиро.

В студентських заворушеннях були вбиті й поранені, не згадуючи вже про сотні арештованих. Такий був вислід розправи між „демократами" і поліцією коло палацу президента Маркоса, у столиці Філіппін, Манілі. Слідство виявило, що мобілізацією демонстрантів і переведенням заворушень керували Національна Студентська Юнія і Союз Молодих Інтелектуалів, провідники яких під час цієї „революційної акції" носили на рукавах червоні опаски. А всю затію фінансував Пейпінґ, впливи якого у Філіппінах Маркос найзавзятіше поборює.

В останній своїй заяві президент Маркос заявив, що кожне насильство він зустріне із подвійним протинасильством, а якщо будь - які підривні елементи поважаться виступити зі зброєю проти леґального уряду, то проголосить виїмковий стан і закриє всі середні та високі школи. Щоб підтвердити цю свою заяву, Маркос видав наказ у спішному порядку стягнути до столиці кілька куренів філіппінських „маріне", яких досі тримали в центрі провінції Люзон, де все ще діє комуністичний рух „гуків".

Студентські заворушення на Філіппінах вибухли у найкритичніший для тієї країни час: після надмірних фінансових обтяжень, які перебрав на себе новий уряд, опинився він у небувалій скруті. Брак чужих девіз виявився таким гнітючим, що Маркос звернувся до ЗСА з пропозицією, щоб вони заплатили наперед за аренду американських баз на філіппінській території. Президент максимально обмежив імпорт і завів такий гострий режим ощадности, що навіть відкликав свою заплановану подорож до заприязнених країн.

Філіппіни, де 90% усіх багатств належать 10% упривілейованих, стоять перед конечністю переведення земельної реформи. У країні панує нужда, безробіття і корупція уважається „за малощо не узаконену справу".

Як воно не дивно, але студентів у їхніх вимогах підтримує католицьке духовенство, яке має вплив на 85% всього 38-мільйонового населення. Що більше, католицькі єпископи видали пастирський лист, в якому домагаються ввести в державі радикальні зміни, „щоб усунути раз назавжди політичну й господарську нерівність, яка з єдиної християнської держави в Азії робить посміховище".

Як пише журналіст В. П. Армстронґ, „було б дуже прикро, якщо із теперішніх заворушень скористають комуністи і закріплять свої впливи на тих островах, які є не лише американським мостовим причілком, але й оборонними воротами для цілої Азії.

ПОЯВА МЕДИЧНОГО СЛОВНИКА

Заходами Українського Лікарського Товариства Північної Америки появилося друге видання медичного латино - українського словника М. Галина. Потреба такого підручника вже давно відчувалася серед нашої еміграції. Редакція „Лікарського Вісника" і дописувачі до багатьох інших журналів мусіли не раз витрачати багато часу, щоб підшукати відповідні українські медичні назви або навіть *творити нові слова*, щоб віддати значення латинського терміну.

Сьогодні багато організацій устійнюють своє власне називництво. Українська Вільна Академія Наук та Наукове Товариство ім. Шевченка, на жаль, не доложили належних зусиль, щоб опрацювати всіх зобов'язуючий правопис.

Ми не раз питали себе, чи доцільно заміняти добре відомі міжнародні терміни українськими назвами? Чи не краще користуватися вже готовою термінологією, яку дає нам виданий у Києві в 1960 році „Медичний українсько-російський словник"?

Лікарі, які перебувають на еміґрації, краще від своїх колеґ на Україні знають про те, що властиво нема однозгучних „міжнародних" термінів, які можна було б уживати і в українській мові. Український правопис завжди був фонетично - етимологічним, а тому в нашій мові писали латинські терміни так, як їх треба було вимовляти латинською мовою. Натомість наприклад в англомовних країнах, латинське слово читають згідно з правилами англійської мови.

У медичній практиці сьогодні не вживається міжнародньої, зрозумілої всім термінології, а ряд термінів лише вносять в нашу мову хаос і роблять її незрозумілою.

Стремління до очищення рідної мови, перевантаженої чужими виразами, відоме під назвою пуризму, зустрічаємо в багатьох народів, а серед них навіть у таких як німці, італійці, поляки, чехи. Пуризм — це змагання за чистоту літературної мови й за позбавлення її від усяких зайвих елементів. У Німеччині існувала навіть спеціяльна установа, яка сприяла заміні різних чужих слів німецькими, і ця діяльність давала добрі наслідки: запропоновані тією установою слова тепер загальновживані.

Природно, коли подібну акцію провадить державний нарід — усе гаразд. Стремління звільнити рідну мову від зайвих чужих слів — це загально поширене явище. Нам же треба звернути спеціяльну увагу на цю справу, бо наша мова має надто багато не просто зайвих слів, а спотворених раніше тими народами, від яких ми — не з власної волі — переймали їх.

До цього слід додати, що сучасний лікар — це не чарівник - знахар, який ховає від хворих „таємні знання" і має свою мову, відому тільки втаємниченим. Сучасний лікар має бути приятелем пацієнта, мусить співпрацювати з хворим у боротьбі з хворобою, а тому треба, щоб лікар вживав зрозумілих усім слів. Чи обов'язково треба запалення легень називати „пневмонією", болячку чи нагноєння — „абсцесом", запалення грубої кишки — „колітом", смерть — „летальним закінченням", потрясення — „комоцією", лікування „терапією" і т. д.?

Виданий у Києві в 1960 році словник Г. В. Казьєра, В. Г. Соколовського, Є. О. Февральова і П. П. Чернецького складений з метою узасаднити вживання в українській мові більшої кількости слів, широко вживаних у російській медичній літературі. Користуватися ним може власне із згаданою метою тільки той, хто слабо знає українську мову. Тому цей словник не відповідає нашим вимогам, бо нам треба знати українську назву загальновживаної лікарями латинської. Виданий на еміґрації медичний словник не матиме впливу на мову медичних видань, які появляються на Україні. Проте, за якийсь час він буде цінним матеріялом для нового українського медичного словника, а окремі влучні терміни зможуть дістатися й до тамошніх медичних видань.

Укладаючи такий словник, співробітники і редактори мусять пам'ятати, що подані назви повинні відповідати складові й будові нашої мови. Разом з тим вони мусять відповідати й вимогам милозвучности, питомим для нашої мови, і до складу такого новотвору мусять входити елементи, нам знайомі. Самозрозуміло, що коли є якесь, відповідне народне слово, то йому, безперечно, належить першенство.

При виборі слів чи назв у багатьох випадках треба наполягати на зв'язок з народом — творцем мови. Очевидячки, добре може виконати своє завдання той співробітник, який справді добре знає і українську мову і латинські медичні терміни.

На еміґрації важко користуватися багатим запасом українських народних слів, але тут велику допомогу може дати цінна праця наших попередників. Українська еміґрація після визвольної війни 1917-1921 р., хоч матеріяльно стояла куди гірше за теперішню, дала значно більше для української культури. Зокрема Спілка Українських Лікарів у Чехо-Словаччині видала в 1926 році в Празі цінний „Медичний латино - український словник" М. Галина, вредагований професором Б. Матюшенком і д-ром В. Наливайком. Автор словника закінчив свою працю ще в 1924 році. Одночасно уклав подібний словник, незалежно від д-ра Галина, і д-р В. Наливайко. Обидва словники дещо різнилися своїм характером. Спілка взяла словник д-ра М. Галина за основу, а д-р В. Наливайко охоче погодився на використання його словника, як допоміжного матеріялу.

Крім 12-ти сторінок передмови, згаданий словник має 304 сторінки повного тексту. На кожній сторінці приблизно 60 слів, отже разом у цьо-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЛЕНІНСЬКІ СВЯТКУВАННЯ ЗНЕВАГА СВОБОДОЛЮБНОГО ЛЮДСТВА

ЗАЯВА СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

22 квітня 1970 р. совєтська російська імперія відзначатиме сторіччя з дня народження В. Леніна (Ульянова), творця цієї імперії та першого голови її тоталітарного терористичного режиму.

Як відомо, внаслідок заходів совєтського уряду і на його вперту вимогу, це сторіччя буде відзначене й на форумі Об'єднаних Націй, зокрема Комісією прав людини та ЮНЕСКО. Об'єднані Нації та їхні комісії відзначатимуть пам'ять Леніна як „оборонця основних прав людини" та як „гуманіста".

Кожному, хто знайомий із справжньою ролею Леніна в творенні совєтсько - російської імперії та з його зовнішньою і внутрішньою політикою, мусить бути ясним, що вшановування Леніна як „оборонця прав людини" і як „гуманіста" — це глузування над історичною правдою. Ленін не тільки що не був оборонцем прав людини чи діячем - гуманістом, а, навпаки, належав до тих політичних державних діячів, які хоч на словах і виступали в обороні прав гноблених, переслідуваних та економічно залежних людей і народів, насправді ці права топтали, накладаючи на мільйони людей і цілі народи ярмо важкої неволі та безоглядної експлуатації.

В. Ленін був засновником імперії, що від самого початку була сперта на масовому терорі, на позбавленні громадян основних релігійних, політичних, соціяльних, культурних і економічних прав, на насильному підкоренні чужонаціональних територій та на поневоленні багатьох незалежних націй.

В. Ленін був творцем терористичного режиму в імперії і поклав основи під горезвісну Чрезвичайну Комісію (ЧеКа), терористичну поліційну організацію, яка мала право без ніякого суду позбавляти людей волі і виносити присуди смерти. В. Ленін був творцем концентраційних таборів, де загинули сотні тисяч громадян, запідозрених у протисовєтській діяльності. За даними самого совєтського уряду, очоленого Леніним, ЧеКа видала присуди смерти на поверх мільйон людей, т. зв. соціяльно ворожого елементу, в тому числі 13 тисяч священиків і монахів, 70 тисяч військових старшин, 400 тисяч селян і 500 тисяч професійної інтеліґенції та підприємців. Злочини Леніна супроти людства, супроти гуманности не мають рівних собі в історії. Вони затемнюють злочинність відомих в історії тиранів та деспотів.

Важко зрозуміти, як могла міжнародна організація, що має стояти на сторожі справедливости та пошанування прав людини й народів, яка підготовила й видала Загальну Декларацію Прав Людини, погодитися на вшановування пам'яті порушника прав людини й народів, людину, яка безоглядно топтала ідеї гуманізму та справедливости в ім'я встановлення російської терористичної диктатури в усьому світі, прикриваючися гаслами боротьби за права трудящих, за диктатуру пролетаріяту.

Секретаріят СКВУ протестує проти цього рішення ЮНЕСКО та Комісії прав людини ОН і висловлює свою повну солідарність з урядами всіх держав, які були проти відзначення на форумі організацій роковин Леніна.

Український народ один з перших відчув на собі наслідки загарбницької політики Леніна, з доручення якого совєтська Росія розпочала війну з тільки що відновленою незалежною Українською Народньою Республікою, користуючися великою військовою перевагою, зліквідувала незалежність цієї Республіки і під назвою УССР перетворила її в свою колонію. Український народ приєднується до всіх, хто виступає проти вшановування пам'яті Леніна як гуманіста й оборонця прав людини. Засуджуючи відзначування ленінських роковин Об'єднаними Націями, українське суспільство в усіх країнах поселення повинно активно включитися в широку протестаційну й роз'яснювальну акцію, розкриваючи справжню ролю Леніна, виразника російського колоніяльного імперіялізму.

Секретаріят СКВУ закликає всі українські громадські організації в країнах Західнього Світу організувати протягом 1970 року протестаційні збори, віча, зокрема підтримати заходи Президії Секретаріяту на зовнішньому відтинку. В окремих країнах нашого поселення українська зорганізована громадськість повинна вжити всіх потрібних заходів перед урядами своїх країн, домагаючись, щоб їхні уряди активно протидіяли намаганням совєтського уряду включити в „ленінські святкування" цілий світ.

„Ленінські святкування" у вільному світі — це глибока зневага всього свободолюбного людства.

Президія Секретаріяту
Світового Конґресу Вільних Українців

М. Заклинський

ВЗАЄМИНИ НАДДНІПРЯНЩИНИ І ГАЛИЧИНИ В МИНУЛОМУ

(2)

„Ми, галицькі русини, належимо до великого руського народу, що одною мовою говорить і лічить 15 мільйонів, з чого півтретя мільйона замешкує галицьку землю. Цей нарід колись був самостійний, рівнявся в славі з наймогутнішими народами Европи, мав свою письменну мову, свої закони, своїх власних князів — словом — був у доброму побуті, заможний і сильний. Через неприязну долю і різні політичні нещастя розпався поволі цей великий нарід, втратив свою самостійність, своїх князів і прийшов під чужу владу".

Як бачимо, галицька провідна верства мала правильну орієнтацію, в самих початках відродження мала ясну соборницьку думку.

Австрія спершу була прихильна до русинів, бо вони щиро виявляли свою вірність і не хотіли чути про пляни поляків наново прилучити Галичину до Польщі. Але прихильність Австрії не тривала довго. Хоч загал поляків був вороже наставлений до Австрії і мріяв про прилучення Галичини до польської держави, яку поляки хотіли виборoти від Росії повстаннями — їхня аристократія і видатні діячі тримали з Австрією і мали впливи у цісаря і представників влади. Головна Руська Рада старалася осягнути у Відні відділення української частини Галичини від польської. Одначе, польські політики у Відні не допустили до здійснення цього проєкту.

Новий цісар незабаром відкликав конституцію, і в Австрії настала реакція. Головна Руська Рада розв'язалася і буйний національний рух завмер. Аж у 1860 році відновив цісар конституцію, коли програв війну з Францією і Сардинією. Тоді негайно ожив український рух.

Зв'язки з наддніпрянцями відновилися. У 1861 р. привіз купець Димет із Києва, куди їздив за купецькими справами — Шевченкового „Кобзаря". Твори українського генія викликали серед молоді захоплення. Їх переписували, і так поширювались вони по всій Галичині кілька років, поки їх передруковано. Ці твори викликали в Галичині подібний рух, як незадовго перед тим у Наддніпрянщині, лише там прихильники Шевченка називались народниками, а в Галичині — народовцями.

Була це пора по скасуванні панщини в Росії, пора вільнішого політичного курсу нового царя Олександра II. Провід у відновленому українському русі мали колишні члени Кирило-Методіївського Братства, що вернулися з заслання й осіли в Петербурзі, де було більше волі, як в Україні. Визначні письменники і діячі, як Куліш, Лисенко, Кониський, зупинялись у Львові, коли їхали в Німеччину чи Францію, зустрічалися з провідними народовцями, інформували їх про осяги українського руху в Росії та обговорювали справи допомоги народовцям літературними й журнальними матеріялами.

Допомога наддніпрянських письменників літературними й публіцистичними матеріялами збільшилася, коли московська влада знову почала давити український рух заборонами. В 1863 р. міністер освіти Валуєв заборонив видавничий рух і всю громадську діяльність народників. Визначніших діячів в Україні виарештувано і заслано на північ. Зате в Галичині розвивався наш рух і твори наддніпрянців зміцнювали його. Літературна, а пізніше й грошова поміч з-над Дніпра була дуже потрібна, бо народовці були єдині свідомі українці в Галичині, а було їх тоді ще мало: університетська молодь, учні вищих гімназійних кляс, їх молоді вчителі, молоді урядовці тощо.

Головна маса інтеліґенції, зокрема священики, була консервативна. Вона покинула соборницькі кличі, не сягала думками поза Збруч, підкреслювала свою вірність цісареві і не вважала потрібним заняття політикою, бо вірила, що цісар сам зробить у Галичині все, що нам потрібне.

До третьої групи — москвофілів— належали ті, хто втратив під час реакції в 18-50-их рр. віру в наші власні сили і послухав переконувань московського професора Паґодіна, який у листуванні та при зустрічах з галицькими діячами доказував їм, що немає потреби й цілі творити якусь нову культуру, коли в Росії є велика література, наука, багато університетів і сильна держава. Провідні москвофіли були переконані в нашій безсильності супроти добре зорганізованих, заможних і впливових поляків, а сильна Росія, мовляв, здушивши два польські повстання, поможе русинам приборкати поляків, лиш треба виявити нашу прихильність до неї!

Наче грім з ясного неба, вразила всі три групи галицької провідної верстви в 18-67 р. жахлива новина, що польські політики договорилися з австрійським цісарем, склали йому заяву льояльности і за те дістали в Галичині владу. Вся крайова адміністрація, самоврядні установи, шкільництво, судівництво — все це перейшло в руки поляків. Урядовці й учителі, німці й чехи, дістали від польської влади наказ — вивчити за кілька місяців польську мову, інакше втратять працю.

Велика частина наших консерватистів заломилася і пристала до москвофілів. Москвофільські провідники заявили в галицькім соймі, що русини — це „московське плем'я". Польські політики використали негайно ту заяву у Відні, що русинам, мовляв, не можна довіряти.

Вдержала гідно той удар лише найменша група — народовці, бо вони дивились за кордон на Збручі на великий наш нарід, на нашу славну історію та культуру і були зміцнені пророчими ідеями Шевченка. Вони вирішили нести селянам освіту і виховувати молодь у патріотичному дусі. В наступному році заложили вони Т-во „Просвіта". Для виховування молоді звернули увагу на учнівські самоосвітні „Громади". В Галичині була тоді лише одна українська гімназія — у Львові. Інші були польські. Наша молодь вивчала в „Громадах" українську літературу й історію. Допомагав організувати їх та опікувався ними студент теології Данило Танячкевич. Він висилав їм нововидані літературні твори та власні доповіді, які читали на сходинах. „Громади" збирали книжки для своїх бібліотек, передплачували часописи й журнали, мали свої хори, уладжували концерти, зокрема на честь Шевченка. З „громад" виходили свідомі українці, а інколи й енерґійні народовецькі діячі.

У 1870-их і 1880-их рр. піддержували зв'язки з Галичиною визначні наддніпрянські діячі та письменники: Олександер Кониський, Борис Ґрінченко, голова київської „Громади" проф. Володимир Антонович і ще дехто. Енерґійний і працьовитий Кониський збирав гроші на галицькі видання, привозив редакціям рукописи. В 1873 р. зібрав він гроші на заснування у Львові Т-ва ім. Шевченка і на закуп друкарні для нього.

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

„ВІДДАТИ ДО АРХІВУ ОСТАТОЧНУ МЕТУ"...

(Доповідь д-ра Андрія Білинського п. н. „Перегляд й перспективи на майбутнє"; Ню Йорк 15 березня ц. р.)

Голова Клюбу Круглого Стола проф. Всеволод Голубничий, відкриваючи влаштовану Клюбом доповідь д-ра Андрія Білинського на вищеназвану тему в одній із заль УНДому в Ню Йорку, представив доповідача, як професора совєтського права в Мюнхенському університеті, „розбивача ікон, полеміста й будителя думок". Доповідач розпочав від короткого історичного огляду, від російської доктрини за царату „нє било, нєт і нє может бить", після чого все ж Російська Академія Наук у Петербурзі визнала українську мову, як самостійну. В 1917 р. Українська Центральна Рада була національною репрезентацією у відношенні до уряду Керенського, але соціяльною у відношенні до українського суспільства, бо вона не хотіла допустити до влади навіть українських консервативних кіл. У свому 3-му Універсалі УЦ-Рада не хотіла самостійности, тільки федерації з Росією. Після того доповідач згадав коротко Гетьманський період і протигетьманське повстання, УГА і Армію УНР та катастрофу восени 1920 р. Вважає, що найбільш до піднесення імени С. Петлюри причинилися своєю кампанією проти нього большевики, бо Петлюра не був видатною постаттю і не записався в історії України виграною будь-якої битви. Все ж, Ризький мир Польща підписала з Радянською Україною (доповідач вживав тільки терміну „радянський") і тому, не зважаючи на катастрофу, „Україна вийшла з війни переможною". Большевики були кращими за денікінців, бо коли денікінці винищували українців за їх українство, то большевикам залежало на приєднанні собі українців. Українці програли війну, але не хотіли і не хочуть признати цей факт. Вони не були послідовними і не зробили логічних висновків із воєнної прогри. Тим часом завжди той, що програє, мусить за прогру платити: або воєнною контрибуцією, або втратою території. Українські еміґранти створили міт про перманентну війну до переможного кінця і виявили своїм емоціональним становищем втечу від відповідальности. Українська еміґрація створила емоціональну атмосферу, в якій проповідує перманентну війну і віру в перемогу на всіх фронтах. ОУН проголосила була принципове невизнавання держави, в якій знаходився український нарід. Коли генерація з-перед першої світової війни була генерацією невдачників, то генерація 20-их і 30-их рр. була трагічною генерацією. Після кожної прогри треба тверезо оцінювати ситуацію. Цього ми не зробили. Емоціонально-романтична течія викувала такі терміни, як „визвольна війна, визвольна політика" й задивлена в остаточну мету, хоч не має ніяких реальних підстав осягнути її. Конкретні інтереси народу зійшли на задній плян, перше місце зайняла остаточна мета, без ніяких реальних передумов. Треба позбутися комплексу програної війни, треба віддати її до історії, як передали ми туди Хмельниччину. Треба передати до архіву остаточну мету з термінологією визвольної боротьби. На місце остаточної мети треба ставити конкретні актуальні інтереси народу, треба відстоювати ці українські національні інтереси з не-самостійницьких позицій. Постулят самостійної України не відповідає інтересам українського народу, як постулят нереальний. Царський уряд не взяв поважно „Самостійної України" Міхновського і його не переслідував. Про якусь автономію України в Радянському Союзі не може бути мови. Чи відповідає нашому інтересові втримання УРСР чи ні — думки поділені. Патріоти в краю вважають, що УРСР це форма державного існування українського народу і коли поставлене питання, чи хто „за" чи „проти" УРСР, то вони — „за". Союз Соц. Рад. Республік — це соціялістична держава робітників і селян. Національне питання є в ній одним із програмових питань. Програма компартії на далеку мету передбачує злиття націй, але в тому розумінні, що відмертя народу є насправді його відновою. Дзюба не говорить про самостійність і офіційні чинники в Москві читають його та рахуються з ним. Революційна боротьба принципово відкидає всякий компроміс. Наші еміґраційні революціонери з одного боку пропагують безперервну боротьбу всіма засобами, з другого боку кричать „рятуйте, нас б'ють", якщо противник вживає радикальних засобів проти революції. Нарід — це не статика, це неперебійний процес. Головна журба українського народу на нинішний день — це русифікація. У Радянському Союзі є два табори — консервативний і поступовий. Поступовий табір вимагає демократизації режиму і в цьому й шанси національної проблеми. Але й анаціональна боротьба є національною. В Рад. Союзі ведеться тиху боротьбу між КҐБ (апаратом поліції) і судовими чинниками, і вона є теж частиною боротьби за демократизацію режиму. Йдеться про обмеження абсолютизму. Так звана самостійницька еміґрація грає на руку русифікаторам, офіційні декларації різних еміґрантських „центрів" примушують патріотів в краю відмежовуватися від еміґрації. Доповідач є за контактами з приїжджими до Америки з людьми з УРСР, але ті контакти не сміють мати політичний характер, тільки культурний. Промовець застерігається проти закиду радянофільства, тепер є цілком інші часи й обставини, ані ж були в 20-их рр., коли то постало явище радянофільства. Коли би був зберігся українізаційний курс політики в Україні — то й збереглось би радянофільство. Теперішній русифікаторський курс розходиться з марксизмом і в цьому його слабість в соціялістичній державі . . .

— Доповідь д-ра А. Білинського тривала 70 хвилин і було неможливо, не користуючись стенографією, передати докладно всі його думки, твердження й закиди. Наведені вгорі докладні цитати, вийняті з контексту, або переповідження його заяв, все ж повинні з'ясувати суть тієї доповіді, яка була одним актом оскарження проти української політичної еміґрації за її принципове самостійницьке становище й постійне підкреслювання того становища, замість достосування себе до до становища тих наших — як казав доповідач — патріотів в Україні, які побиваються за здобуття кращих умовин і більшої свободи без згадування самостійности України, яку доповідач завжди називав „остаточною метою". У дискусії забирали голос І. Кедрин, інж. А. Ґудовський, проф. В. Нагірний, проф. М. Чубатий, адв. С. Семененко, д-р О. Данко, мґр Р. Ільницький, Є. Стахів. Дискутанти закидали доповідачеві неґування чинника ідеї, дармащо це в політиці та розвитку історичних подій чинник реальний, та заперечування вартости ідеології; утотожнювання політичної тактики народу на його рідній землі з тактикою і завданнями еміґрації; морально-політичне роззброювання еміґрації; історичне невірне характеризування покоління між двома світовими війнами; ширення дефетизму; утотожнювання української реальної політики з капітулянством; незнання деяких історичних фактів; спрощування проблеми націоналістичного руху 20-их років; переочування факту, що люди, що приїздять з УССР — це комуністи з виразними політичними цілями, отже годі підходити до них аполітично; відкидання революції, але пропаґування революції у світогляді еміґрації, — і т. п. Деякі дискутанти дорікали критикам доповідача, що вони злонамірені й не бачать в доповіді ніяких позитивів ані прикмет. Але й оборонці доповідача не погоджувалися з тезою, що еміґрація повинна промовчувати своє самостійницьке обличчя. Проф. В. Голобничий у короткому заключному слові висловив переконання, що саме тепер постали більші шанси для державної самостійности України, ані ж були колись. Доповідач, відповідаючи критикам, закинув їм, що вони все ж не заявилися щодо його головного закиду: що треба признати прогру визвольної війни і потребу витягти з цього практичні висновки. Але він теж, властиво, не поставив крапки над „і", як повинна діяти еміґрація, „витягнувши висновки" з воєнної прогри . . .

І. К-н.

З ДІЯЛЬНОСТИ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОГО ХОРУ „ПРОМЕТЕЙ"

Владика Мстислав, митрополит УПЦеркви, в гурті членів хору „Прометей" під час Січневих святкувань у Філядельфії 24 січня 1970 р. Владика стоїть між акомпаніяторкою п-і І. Чумовою і диригентом хору М. Длябогою. Ліворуч від нього о. протоєрей Мицик та о. Борисенко. Направо стоять: д-р Б. Гнатюк, д-р В. Галан, д-р В. Рудницький та інші громадяни міста Філядельфії.

16-го лютого відбулися Загальні Збори чоловічого хору „Прометей" у Філядельфії, на яких вибрано нову управу і намічено майбутню діяльність цієї нашої мистецької одиниці, що стоїть на службі всієї української громади, а своїми виступами серед чужинців пропаґує красу нашої невмирущої пісні.

Зборами проводив д-р Олександер Білик, секретарював д-р Михайло Білик. Звітували члени Управи: д-р Ярослав Бернардин, п. Маріян Капій, інж. Олександер Мамчин та від Контр. Комісії п. Євген Остапович, а від Тов. Суду д-р Іван Павлічка. Після того була дискусія над звітами, внески і запитання та висновки.

Хор нараховує 41 співака, в тому 16 молодих юнаків, які рекрутуються з місцевої Студентської Громади та молодечих організацій Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у. Це цінний і многонадійний гурт людей, який в майбутньому дасть про себе знати, бо його вокальні вартості не пересічні.

Хор працює під мистецьким керівництвом молодого талановитого дириґента Михайра Длябоги, про якого ми вже чули багато фахових компліментів на сторінках нашої преси. Він ентузіяст української пісні, оригінальний інтерпретатор складних композицій, а найважніше, кваліфікований дириґент з високою музичною освітою, талантом і організаційною підприємчивістю, що дає йому можливість вибитись на передове місце між українськими дириґентами. Акомпаніяторкою хору є відома піяністка п-ні Ірена Чума.

Репертуар хору „Прометей" багатий і різноманітний. В ньому клясичні шедеври, народньо-побутові мелодії, релігійні твори, і жартівливі пісні. Крім передових українських композицій в репертуар хору включено теж музичні твори Бетговена, Вагнера, Лірина, й інших. Хор диспонує добре вивченим репертуаром близько 50 пісень, декілька нових в підготовці, в тому теж деякі твори американських композиторів. Гарно упорядкована бібліотека і багатий архів хору мають теж неабияку вартість.

Турботою хору є придбання відповідного комплекту народнього строю, зовнішній вигляд виконавців збільшує естетику вокальної інтерпретації. Сподіваємося, що новообрана управа розв'яже цю справу, не зважаючи на фінансові труднощі.

Управа хору „Прометей" плянує здійснити ряд концертових виступів по більших українських осередках в ЗСА і Канади. В тому напрямі йдуть відповідні заходи і приготування, беруться під увагу виїзди впродовж 2-3-х днів під час кінців тижня, принаймні до двох сусідніх місцевостей. Під час літнього сезону хор має запрошення на самостійні виступи в наших відпочинкових оселях. Крім цього братиме участь у святочних академіях та ювілейних річницях.

Проби хору відбуваються раз у тиждень, для нових співаків відбуваються допоміжні репетиції для вивчення старого репертуару. Їх переводиться в залях Дому Української Молоді і в УСО „Тризуб". Френквенкність на пробах є в межах 90 відсотків. Для плекання товариськo-культурних взаємовідносин плянується влаштовувати мистецькі імпрези з танцями, перекускою і відповідною програмою для членів хору, їхніх родин та приятелів. Перша така товариська зустріч запланована на квітень.

Збори вибрали нову управу в складі: д-р Я. Бернадин — голова, М. Капій — екзекутивний заст. голови, д-р О. Білик — секретар, інж. О. Мамчин — скарбник. Члени управи: В. Карпинич, М. Бучко, Є. Остапович, І. Староста, З. Чорнобіль, Є. Марків, В. Куліш і В. Лупань. Контрольна Комісія: д-р М. Білик, З. Чайківський і Р. Вомпель. Тов. Суд: д-р І. Павлічка, Д. Влагий і З. Квашинський. Члени вислали щиросердечний привіт співтворцеві і першому дириґентові хору „Прометей" — маєстрові Іванові Задорожному, з побажанням скоро видужати.

(об)

ООЧСУ закликає влаштовувати антиленінські віча

Ню Йорк. — Головна Управа ООЧСУ, яку очолює мґр. Іван Винник, у порозумінні з іншими Організаціями Визвольного Фронту, влаштовує впродовж місяця квітня масові політичні віча в центрах поселення українців у ЗСА під кличем „В обороні гуманізму". Віча, на яких будуть виступати доповідачі з аналізою народовбивчої політики рятівника Російської імперії СССР Леніна, мають закінчитись винесенням відповідних резолюцій, оригінали яких треба вислати до ген. секретаря ОН У Танта, а копії — ГУ ООЧСУ. В часі віч рекомендується збирати підписи між громадянами. Матеріяли українською мовою для проведення віч і для місцевих доповідачів українською мовою вже розіслані з Ню Йорку, а такі ж матеріяли з викриттям Леніна і його народовбивчого соціялізму-комунізму, англійською мовою вийдуть у формі брошури наприкінці березня з рамени ООЧСУ. Це буде один із українських протизаходів, щоб викрити й зліквідувати підступний маневр Москви, як центру ленінізму-сталінізму та імперіялізму, що намагається з допомогою проведеної в ЮНЕСКО при ОН постанови — „святкувати" річницю Леніна, як „гуманіста".

„ЛІСОВА ПІСНЯ" І „КВІТ ПАПОРОТІ"

Українці Ню Йорку й околиць останій раз мали нагоду побачити шедевр українського драматичного мистецтва „Лісову пісню" Лесі Українки 20 років тому. За цей час виросло нове покоління. І саме силами цього нового українського покоління „Лісова пісня" буде виконана на сцені весною цього року, в залі „Фешен Інституту". Драму-феєрію вже майже рік підготовляє з 40 учнями і студентами Студії Мистецького Слова її організатор і керівник, відома акторка та режисер п-ні Лідія Крушельницька. Молодь і діти, у віці від 14 до 20 років, а в ролях Потерчаток та Злиднів — цілком маленькі „актори", наполегливо й серйозно готуються до вистави. Закінчуючи щоденну заробіткову працю, пані Лідія Крушельницька поспішає відразу ж на найвищий поверх Українського Народного Дому при 2-ій евню, де збираються її студійці, між ними чимало в супроводі батьків, адже доводиться їздити вечорами, коли Ню Йорк не дуже безпечний і для дорослих. Кожного вечора, а в суботи й неділі — цілими днями у тій найвищій кімнаті УНДому гомонить велике слово великої Лесі Українки, здійснюється не лише мистецьке, а й національне диво: діти й молодь, народжені за тисячі миль від України, з різним рівнем знання української мови — зразково опановують рідну високомистецьку мову „Лісової пісні", всі її тонкощі й ньюанси, хоча, — говорить керівник Студії Мистецького Слова, „не раз доводиться змагатись за кожний звук".

Студія підійшла до своєї нової вистави, вже п'ятої з черги, після двох Шевченківських виступів, „Летючого корабля" та „Голубої хустини", з почуттям особливої відповідальности. Поет Богдан Рубчак, на запрошення Студії, прочитав у доступній формі лекції для дітей і молоді про Лесю Українку та про українську мітологію, адже їй відведено в цій драмі-феєрії багато уваги. Учасники вистави — це переважно учні школи св. Юра та різних Шкіл Українознавства, члени Пласту й СУМА, обдаровані діти, батьки яких розуміють вагу рідної культури і щиро співпрацюють з пані Л. Крушельницькою. Мистецьке оформлення сцени доручено молодому випускникові Купер Юніону Вол. Касіянові, який студіював не лише інженерію, а й на мистецькому відділі; хореографію в „Лісовій пісні" ставить випускниця Київської балетної школи балерина Оля Ковальчук-Івасівка; музичний супровід написав відомий композитор середнього покоління д-р Ігор Соневицький — вистава йтиме в супроводі міні-оркестри, складеної з фортепіяну, скрипки та гобою; костюми проєктує пані Л. Крушельницька, спільно з матерями, які допомагають їх шити. „Той самий твір Шопена грає і учень музичної школи, і Рубінштейн". — говорить керівник Студії Мистецького Слова. — „Вистава „Лісової пісні" є кроком вперед нашої Студії, відповідальним і необхідним для дальшого зростання студійців". Вистава „Лісової пісні" відбудеться в суботу 18 квітня, о 7:30 вечора, в залі „Фешен Інституту".

Рівнобіжно з цією великою працею молоді та її талановитої керівниці — в тім же УНДомі провадяться майже щоденно проби іншого талановитого колективу з дітей і молоді — Балетної Школи під керівництвом балерини і постановниці п-ні Роми Прийми-Богачевської: там підготовлюються до прапрем'єри нового українського балету-казки „Квіт папороті", що буде показаний у Ню Йорку в Бруклинській Музичній Академії 24 травня.

Якщо взяти до уваги, що восени 1970 р. Студія Мистецького Слова в Ню Йорку покаже театралізований монтаж з байок Л. Глібова, а Молодечий Оперовий Ансамбль із Філядельфії, під дириґуванням маестра Юрія Оранського, покаже вперше нову українську оперу „Лис Микита", то українська спільнота цих двох великих американських міст може бути дійсно гордою за працю й осяги частини своїх дітей і молоді. Такого українського молодечого „мистецького штурму" немає, на жаль, і в Києві та в інших містах на Україні — на батьківщині Лесі Українки.

На запланованому З'їзді Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, ОПДЛ, що відбудеться в квітні в Торонті, письменники, поети, драматурги, композитори, театральні режисери та ін. працівники культури для дітей і молоді матимуть над чим поміркувати. Вже тепер в деяких наших більших осередках відчувається нестача новішого репертуару для молодечих театральних гуртків, балету, музично-театральних колективів. Немає вибору серед п'єс чи п'єсок для дітей навіть на такі щорічно необхідні теми, як Новий Рік, Свято Матері, відзначення Крут, вшанування Героїв УПА та ін.

Зразкову працю Студії Мистецького Слова, Балетної Школи, Молодечого Оперового Ансамблю УМІ, Лялькового Театру в Ню Йорку, Філядельфії та Чикаґо без особливих труднощів можна помножити й поширити на інші міста Америки та Канади, де також уже є молодечі студії й театральні ансамблі. Внутрішній „культурний обмін" дійсно українським молодечим репертуаром між містами і між країнами лише пожвавить одну з найважливіших наших ділянок — ділянку рідної молодечої української культури поза межами окупованої України.

Леонід Полтава

ЗАКІНЧИЛАСЬ ВИСТАВКА ТВОРІВ ЖІНОЧОГО ПЕРА В УВАН У КАНАДІ

Вінніпеґ. — У неділю 15 березня закінчилась виставка книжок, написаних українськими письменницями у вільному світі. Виставка, яка користувалась значним успіхом, відбувалась у Домі Науки УВАН у Вінніпеґу. Виставка закінчилась чайним прийняттям і гутіркою, в присутності кількох письменниць. Організатором її був Гурток Книголюбів під керівництвом п-і С. Залозецької.

УВУ оголошує вписи на літні семестри на літній курс Українознавства 1970 р.

Як і минулими роками, Український Вільний Університет підготовляє і в 1970 р.:

а) Літні семестри на обидвох факультетах — в часі 1.VII. - 27.VIII. 1970 року та

б) Високошкільні Літні Курси Українознавства — в часі 13. VII. - 1. VIII. 1970 р.

Згідно з постановою Баварського Державного Міністерства Освіти й Віровизнань з 16-го вересня 1950 р., УВУ має право надавати академічні ступені маґістра та доктора. Новий семестр — це 94-ий з черги семестр, і виклади будуть подавані на обидвох факультетах: філософічному та права й економічних наук. Дипломи можна отримувати з україністики, славістики, історії України й Східньої Европи, а також із східньо-европейського права.

Маґістри, які бажають добути диплом доктора, мусять записати й вислухати найменше два семестри, при чому до зараховання семестрів потрібне складення відповідних колоквіїв. Ступень доктора отримується після захищення докторської дисертації та складення іспитів (ригорозів — „великого" та „малого".)

Здобуття маґістеріяту передбачене в засаді лише для студентів, які вже студіювали 4 - 6 семестрів, — на УВУ або в іншій рівнорядній Високій Школі. Відповідно до зараховання студій, мають вони вислухати 2 (найменше) — 4 семестри та скласти приписані колоквії, написати під час студій маґістерську працю під наглядом відповідного професора і скласти приписані іспити.

Заяви про прийняття приймають Декани Факультетів до дня 15 квітня. Просимо притримуватися терміну, бо може доведеться визначити кандидатові вступні іспити чи дати заздалегідь певні інструкції щодо праці. З другого боку, канцелярія УВУ мусить бути підготовлена на приїзд відповідної кількости кандидатів, щоб замовити приміщення й забезпечити кандидатів можністю харчуватися по знижених цінах.

До заяв про прийняття треба долучити:

а. Свідоцтво зрілости
б. Засвідчення про студії в інших університетах з зазначенням складених іспитів, добутих оцінок (кредитів) та даних, які мають значення до зараховання семестрів. Для докторантів треба надіслати маґістерський диплом.
в. Три підписані світлини (6. 5Х4. 5)
4. Власноручно написаний життєпис із підкресленням перебігу попередніх студій.

Ніксон плянує видати 1.5 більйона на потребу сеґреґованих шкіл

Вашинґтон. — Президент Ніксон заявив, що він пропонує видати впродовж двох найближчих років 1.5 більйона долярів на поліпшення тих шкіл, які залишаться необ'єднаними внаслідок того, що такий стан створить розміщення чорного і білого населення. Президент пише в окремому зверненні до Конґресу, що Найвищий Суд ЗСА скасував ту сеґреґацію в шкільництві, яка виникала внаслідок законних зарядженъ, це значить, що судом заборонена тільки шкільна сеґреґація — „де юре". Але існує ще сеґреґація шкіл, яку можна називати сеґреґацією „де факто", бо окремі сеґреґовані школи існують в районах із самим чорним населенням. І ці школи, на думку Президента, мали б залишитись і надалі необ'єднані. Провідники-оборонці громадянських прав заявилися проти такого становища Ніксона, кажучи, що Президент хвалить ідею об'єднання шкіл для білих і чорних учнів і одночасно заявляє, що він пропонує фінансову допомогу для тих шкіл, які залишаються необ'єднані.

Головою Об'єднання в Австрії переобрано мґр. Осипа Тюшку

Відень. — На річних загальних зборах 24-го лютого 1970 р. делеґатів Об'єднання Українців Австрії, після звітів, їх обговорень та уділення абсолюторії уступаючій управі — головою ОУА переобрано маґістра Осипа Тюшку. Перешкодою для сталої праці Управи ОУА є те, що Об'єднання не має власної домівки, а також труднощі фінансового характеру. Провадиться маленька шкілка українознавства, завдяки сталим пожертвам д-ра П. Демуса — від років він присилає 20 дол. дотації, та пожертвам д-ра Романа Смика, обоє із ЗСА. Управа старалася утримувати зв'язки з членами ОУА, розкиненими по країні, розсилала матеріяли для українських національних святкувань тощо. В дискусії було звернено увагу на нестачу духової опіки над українцями як православними, так і католиками в Австрії, та на дуже посилену денаціоналізацію дітей і молоді, в чому, говориться в звіті, є велика провина самих несвідомих батьків. Кілька років тому українці в Австрії встановили хреста на братській українській могилі в Зеебах, де лежать 365 наших людей, переважно жінок і дівчат, привезених за гітлерівської Німеччини на працю: німці добили хворих, а інші повмирали з голоду. Вирішено щороку відбувати туди прощі. До нової Управи Об'єднання Українців у Австрії ввійшли шляхом виборів: мґр. Осип Тюшка — голова, Микола Петрущак — м. голова, Сергій Бовдій — секретар, Андрій Галімулка — скарбник, інж. Мик. Максименко — культ-осв. реф., і члени Галя Масич та Микола Кіндрат. Контрольну Комісію очолив Петро Головінський, члени Григорій Макарчук і Іван Умриш, а заступники Світлана Бовдій та Юхим Масич. До Товариського Суду ввійшли: Володимир Тарко — голова, д-р Мих. Шевчук і Наталія Тюшка — члени.

В Україні організовано Товариство для рятунку потопаючих

Київ. — По всіх так зв. республіках СССР за не відомо чиєю постановою створюються товариства для рятування потопаючих на воді. „Радянська Україна" з 14 березня повідомляла, що „виконанню цього завдання сприятиме створення в нашій республіці, як і в інших республіках СССР, Товариства рятування на воді — Товрядвод УССР". Нове Товариство формально приписане до міністерства комунального господарства УССР, яким керує П. Гладіщев. Чи не головну увагу Товариства буде звернено на „велику кількість піонерських таборів і оздоровчих баз". За проєктом статуту Товрядводу УССР передбачено, що його членами можуть бути як індивідуальні одиниці, так і організації. Крім рятування потопаючих, для чого Товариство матиме свої бази на берегах річок і обох морів, Товрядвод УССР „даватиме корисні знання молоді, яка готується до служби в совєтській армії та фльоті". Газета додає, що в Україні є тепер 130 рятувальних станцій і 800 рятувальних постів, але є значно більше місцевостей, де їх немає. Емблемою товариства, яку члени будуть носити на грудях, є два перехрещені якорі синього кольору та червоний хрест біля них.

Ю. Плешкевич

ХОР СВ. ВАРВАРИ У ВІДНІ

(З приводу появи „Воскресної Утрені" на довгограйних платівках)

Шіснадцять літ минає, як вдруге перейняв провід хору при церкві св. Варвари у Відні проф. Андрій Гнатишин. Зараз, як тільки альянтські війська залишили Австрію, почало відживати громадське і культурне життя, а з ним почалась так би сказати, нова доба в історії цього церковного хору. Кожної неділі і в кожне свято наповнює цей хор своїм милозвучним співом цю прекрасну церкву, звеличуючи наш богослужбовий обряд, який так інтегрально зв'язаний з нашим хоровим мистецтвом, — який підносить і скріплює віру в найвищого Творця і Його величні діла. Та не тільки в церкві, але й на академіях і концертах в честь наших історичних героїв, творців вищого слова, чи наших історичних подвигів у минувшині лунає пісня цього хору. Та управа хору поставила собі ще одне, важливе завдання: показати нашу музичну культуру, і церковну і народну чужинцям живучим в Австрії а то й ширшому світу і тим самим виробити добре ім'я нашому українському народові і з'єднати йому симпатію.

Понад 30 концертів в репрезентаційних залях Відня, Зальцбургу, Сант Пельтену, Марія-Цель та Мюнхену і ще більше літургічні концерти по більших церквах Відня і згаданих місцевостей були досягненням хору.

Вислідом корисної і доброї праці хору було і є ще й тепер, що австрійське радіо з Відня і з Зальцбургу передавало 11 разів українську Службу Божу із своїх хвиль. Одну Службу Божу і Вечірню набрало на ленту для наукової студії, а далі наспівано для австрійського державного радіо півгодинні авдиції з німецькими поясненнями тексту: „Церковні і народні пісні України", „Воскресні пісні гаївки", „Українські коляди", „Воскресна утреня" і „Коляди слов'янських народів", які були передані 24 грудня 1969, і яка то авдиція може з технічної сторони була однією з найкращих. Останню Службу Божу передано 20 січня в цьому році. Служба Божа є переважно передавана з церкви св. Варвари і з коментарем німецькою мовою, що його виголошує від довших літ ректор Ґергард Вольф. При всіх цих авдиціях пояснюється наш обряд, звичаї й обичаї нашого народу та характеристику його творчости. Всі передачі, як Служба Божа і другі є в музичній обробці А. Гнатишина. Згадати треба і три виступи в австрійській телевізії. Остання була 1 листопада 1969 р.

Радіові передачі заохотили настоятелів німецьких єпископських церков, які забажали показати наш обряд і церковний спів своїм вірним і почали запрошувати наших парохів разом з хором до своїх церков. Особливо ж в перед - єкуменому часі огорнув якийсь дух змагання до єдности всіх християн, і за часів парохування о. д-ра Гавліча й опісля за о. д-ра Купранця ми безустанно співали Службу Божу по великих храмах Відня, Ст. Пельтену, Кремзу, Айзенштату, Лінцу, Марія-Цель, Мюнхені і т. д. Деякі Служби Божі, як наприклад 15 липня 1962 р. в Марія-Цель, Мюнхену і т. д. Деякі наш Архиєпископ Іван Бучко і кардинал Тіссеран, стягнули до базиліки звесь австрійський уряд. Богослуження по цих церквах принесли славу нашій Церкві і нашій батьківщині і про українців вже австрійці знають, і часто загощують до нашої церкви, щоб послухати і почути, який скарб вони у своїй столиці мають.

Хотілося б навести бодай кілька рецензій з австрійської та української преси, але ця стаття не призначена на те, щоб хвалити хор, а тільки, щоб підкреслити, яку важливу ролю сповняє ця мала групка людей, зорганізованих при цьому хорі. Та все ж таки наведу бодай одну - дві рецензії: „Вінер Цайтунг" з дня 11 травня 1961 р. подала під наголовком „Краса східньо - церковної музики": „На цьому вечорі прийшла до вислову довголітня традиція, яку утримує хор св. Варвари, плекаючи в серці Відня красу церковного співу. Хор доказав того, чого західні хори ніяк доказати не можуть". Газета „Кірхен - цайтунг" з 26 листопада 1961 р. „З великим захопленням слухали віденці 12 листопада в катедральному домі св. Стефана чудові літургічні співи з нагоди святочної Архиєрейської Сл. Божої у візантійському обряді, яку відправив Архиєпископ Букатко. Могутньо й велично, то знову задушевно звучав цей хор, що підносив цю літургію до чудесного переживання, а рівночасно до внутрішньої, щирої молитви за єдність усіх християн". В числі появилась знімка Преосв. Букатка, знімка диригента проф. Гнатишина і знімка хору. Після останньої передачі нашої Служби Божої через радіо написав один слухач до „Християнського голосу": О год. 10 в радіо залунали дзвони і спікер повідомив про Українську Службу Божу, яку відправлятиме парох церкви св. Варвари і співатиме хор під управою проф. Гнатишина. І ми слухали немовби і самі були в церкві, з набожним зворушенням, зачаровані величністю і красою найвищого релігійного співу. І це враження залишиться в нас разом із вдячністю для тих, хто підготовив оту радіопередачу".

Слава про ці виступи хору зацікавила і наших видавців платівок і в 1958 р. наспівує хор із солісткою Ірсю Малаяюк та в супроводі симфонічної оркестри під управою проф. Гнатишина першу довго - грайну платівку під наг. „Українські народні пісні", — в опрацюванні А. Гнатишина, а вслід за тим „Церковні пісні", на якій то платівці є й оригінальна композиція Гнатишина „Богородице Діво" з оркестрою. В 1959 році наспівано „Службу Божу" з трьома священиками й хором та солістами „Службу Божу" також в обробці та оригінальних композиціях Гнатишина, яку видав М. Денисюк. Цікаво на рекламах цієї Служби Божої все подається хор св. Варвари і подається, хто робив обгортку, а ніколи не подасться імени того, хто найбільше праці вклав у цей твір. Після наших думки, тут робиться кривду композиторові й диригентові. В 1962 році вийшли платівки з хором у видавництві „Хвилі Дністра", якого представником являється Василь Ільчишин, а саме „Воскресні пісні й гаївки". Це дві довгограйні платівки, на яких також є награний струнний квартет Гнатишина побудований на мельодіях весняних пісень. Взагалі всі ці платівки, як народні так і церковні, опісля й коляди і воскресні пісні, отже 5 платівок видав Василь Ільчишин накладом свого видавництва „Хвилі Дністра".

Однією з найкращих відправ у цілому церковному році, це „Воскресна утреня". Це рання церковна відправа, яку правиться вдосвіта на Великдень. Воскресна утреня — це неначе християнський епос, який виникає з бадьорим, тріюмфальним тоном, бо в ньому оспівується Воскресення Христа, перемогу життя над смертю, якої гасло вкладене в два слова „Христос Воскрес!" Саме Великдень, це день радости християнина, це світло, ясність краси, це дуровий музичний акорд, яскравість барв, і звуків. — Особливо ж у каноні цієї воскресної утрені, якого творцем є св. Іван Дамаскин (676 - 770) великий учитель східньої церкви і поет, виловлена велика радість: „Небеса нехай веселяться, земля хай радіє, нехай святкує весь світ видимий і невидимий, бо Христос воскрес — радість вічна".

Цілу ту відправу опрацював проф. Гнатишин для мішаного, чоловічого і жіночого хору з солями, дуетами, терцетами й квартетами, надаючи їй величности й різноманітности. Почути й побачити цей цінний твір на платівках було мрією самого проф. Гнатишина, голови хору Ю. Плешкевича і всіх членів хору. І той час настав. Як тільки парафію св. Варвари перейняв о. д-р Олександер Дзерович, сам добрий співак і кол. диригент дух. семинарії в Римі, ці мрії стали дійсністю. При взаємній праці диригента, хору і пароха наспівано „Воскресну утреню" на магнітофон у стрічку і вона вже появилася на двох довгограйних платівках у видавництві „Хвилі Дністра" в Клівленді. Солістами в цьому творі є співаки, яким українська мова є рідною, а ними є: Сільвія Отмар Штайн, Люба й Ігор Гнатишин, Губерт Віденський і члени бас-квартету. Зважаючи на цей різноманітний ансамбль і до того голос священиків, наспівання на стрічку було досить складне й тяжке до виконання. В „Каноні" цієї утрені використано також 8 пісень, т. зв. катавасії українського церковного композитора Артема Веделя, які хор вже давно собі засвоїв, а які своєю формою і спорідненим опрацюванням мельодиями нашого ірмологійного напіву та з назвами київськими й галицькими розспівами цієї утрені. Ми переконані, що кожен хто чув Службу Божу на платівках у виконанні Хору св. Варвари в опрацюванні й під управою проф. Гнатишина, той напевно постарається набути й воскресну Утреню у виконанні цього ж хору та священика о. д-ра Дзеровича. Ця відправа відтворює пам'ять про наше традиційне святкування Великодня на Рідних Землях. — В ній почує слухач „Христос Воскресе", нашу рідну народну мельодію в одинадцяти різних гармоніях. Велику Ектенію ще ніде не виконували. Пісні канону виконані священиком, дуетами і трьома хорами з речитативними - аріозними мельодіями, „Ангел вопіяше", величне „Плотію уснув", стихири Пасхи в оригінальній обробці проф. Гнатишина, Ектенії та кінцеве урочисте співання „Христос Воскресе", що немов звуком симфонічної оркестри переливається у Великодні Дзвони.

„Воскресна Утреня" на двох довгограйних платівках, в обробці Андрія Гнатишина, наспівана Хором св. Варвари у Відні і видана В. Ільчишином у видавн. „Хвилі Дністра" в мистецькому оформленні Михайла Дмитренка, — це найкращий великодній подарунок!

Роман С. Голіят

СЛ. П. ІНЖ. СВЯТОСЛАВ ІГОР ЯЦУШКО

Святослав Ігор Яцушко

18-го ц. м. ряд посмертних згадок від наших організацій сповіщали на сторінках „Свободи" про несподівану смерть сл. п. інж. Святослава Ігоря Яцушка. Того самого дня в „Ню Йорк Таймс" і „Дейлі Ню" появилися некрологи, де підкреслено досягнення сл. п. Яцушка в ділянці архітектури.

Святослав Ігор Яцушко народ. 14-го жовтня 1925-го в Варатці, на Закарпатській Україні. Батько його сл. п. Дмитро, старшина УССтрільців, після програ визвольних змагань, поселився на постійне на Закарпатській Україні.

Святослав Ігор Яцушко, колишній старшина 1-ої Української Дивізії УНА, брав участь в боях з московською ордою на Словаччині, в Югославії і Австрії. Після ІІ-ої світової війни він перебув полон в Риміні, де вів культ.-освітню і харитативну працю серед побратимів зброї.

Приїхав до ЗСА в 1948 р. і в 1955 р. осягнув на Колумбійському у - теті ступінь інженера-архітекта. Як передовий архітект він здобув визнане місце в цій ділянці інженерії. Ряд модерних шпиталів і дентистичних клінік на терені ЗСА були збудовані за вказівками й проєктуванням архітекта Яцушка. В останніх роках він відкрив своє власне бюро п. н. „С. Ігор Яцушко Ассошіейтс". Він співпрацював з архітектурним департаментом Нюйоркського Інституту Технології, де, крім викладів, він готовив праці на теми шпитальних приміщень. Яцушко належав до Американської Асоціяції Університетських професорів, Американського Інституту Архітектів, Нюйоркської Академії Наук, Панелю Архітектів Майора, та ряду інших професійних організацій.

Вклад праці інж. Яцушка проявляєся в усіх ділянках нашого життя. Крім ряду американських організацій, він був членом: ОУН-м, Управи Т-ва Українських Інженерів Америки, Т-ва Броди-Лев, Українського Інституту, та членом 293 Відділу УНСоюзу в Брукліні. 22-го листопаду ц. м. вибрано інж. Яцушка делеґатом 293-го Відділу УНСоюзу на цьогорічну 27-му конвенцію Українського Народного Союзу. Яка шкода, що його на ній не буде.

Сл. п. Святослав Ігор бажав жити для своєї Батьківщини. Ще на день перед смертю в розмові з автором цих рядків він згадував, що збирає матеріяли до „Історії дерев'яних церков в Европі". Цю свою працю він плянував видати англійською мовою, де було б найбільше місця присвячено дерев'яним церквам в Україні. Великий знавець і любитель мистецтва, історії української культури і минулого України. Гордий із свого походження, він був справжнім носієм української культури, амбасадором України у вільному світі. Його численні зв'язки з американським інтелектуальним світом, (він був приятелем пітсбурського кардинала Врайта) давали йому нагоду знайомити англомовний світ з минулим України та її невідрадним станом під большевицькою займанщиною.

Дня 15-го березня ц. р., на 44-му році життя, перестало битись серце сл. п. Святослава Ігоря Яцушка. Є надія, що задуми Покійного будуть реалізувати його нащадок, син Ігор, якого він учив про минуле свого народу, посилаючи його до місцевої школи українознавства.

В глибокому смутку сл. п. Яцушко залишив дружину Ярославу, з дому Ріпецьку, 11-річного сина Ігоря, маму, сестру Любу, зам. за д-ром Тарасом Шегединим й брата інж. Романа, як також багатьох рідних й приятелів у ЗСА й Україні.

За спокій душі сл. п. інж. Яцушка св. Літургію в Римі відправив Їх Ексцеленція Архиєпископ Іван Бучко, а в похоронному заведенні П. Яреми, 17-го ц. м. відправили панахиду о. Христофор Войтина, ЧСВВ, і о. Андрій Мамчак, останній з Карпатської католицької церкви в Ню Йорку. 18-го березня о. І. Бенедикт і о. д-р Л. Міяя з Нюарку — речник карпатських русинів, при участі маси наших приятелів і знайомих, які прийшли віддати останню прислугу Покійному, відправили панахиду. Д-р Семен Федюк прощав цього вечора сл. п. Святослава від Т-ва Броди - Лев, інж. Юрій Гончаренко від Т-ва Українських Інженерів Америки, а адв. М. Пізнак від Українського Інституту Америки, підкреслюючи, англійською мовою, вклад праці Покійного в розбудову культурного життя і життєвий шлях свого невіджалуваного приятеля, яким для нього був сл. п. Святослав Ігор Яцушко.

19-го березня, після св. Літургії в церкві св. Юрія, яку відслужив о. Іларіон Бенедикт, ЧСВВ, та панахиді, яку відправив о. Бенедикт в асисті о. Ярослава Кекіша й о. Христофора Войтини, ЧСВВ, жалібна валка десятків авт, відпровадила сл. п. інж. Ярослава Ігоря Яцушка на вічний спочинок, на православному цвинтар в Бавнд Брук, Н. Дж.

Д-р Павло Джуль

ШКІДЛИВІ НАСЛІДКИ ЛІКУВАННЯ — ЧО ПОГОНЯ ЗА НАЖИВОЮ

У наш час над кожним лікарем З'єднаних Стейтс Америки тяжить марево судової відповідальности за наслідки його лікування.

Справжньою пошестю судових розправ проти лікарів зацікавився навіть Федеральний Уряд. Сенатська Комісія під головуванням сен. А. Рібікоффа в листопаді минулого року закінчила докладний розслід цього явища і прийшла до висновку, що позивання до суду лікарів їхніми пацієнтами стало національною хворобою. Під теперішню пору в цій країні нараховується 250.000 лікарів і 9.000 із них були оскаржувані своїми пацієнтами у недбалому лікуванні.

Американська Медична Асоціяція твердить, що приблизно один із семи лікарів має одну або більше судових розправ.

У стейті Каліфорнія такі розправи на денному порядку і такі часті, що сімом лікарям із десяти доводиться боронити себе перед судом. У зв'язку з цим асекураційні премії зросли на 400% протягом останніх десяти років.

У чому ж лихо? Де шукати причини такого творення традиційній недоторканості лікаря?

Тепер американські лікарі належать до числа найкраще вишколених у цілому світі. Лікарі з усіх усюдів оббивають пороги тутешніх лікарень, щоб навчитися найновіших хірургічних операцій, лябораторійних метод та технічних удосконалень.

Хворі читають про нові пересаджування серця, нові, не раз чудодійні ліки і нові вакцини та ставлять завеликі вимоги до лікарів.

Сучасні лікарі обґрунтовують своє лікування різними дослідами, лябораторійними методами та рішенням консультантів. Не раз навіть такі заходи не конечні, але лябораторійні вислідки є важливим оборонним матеріялом. Не раз ці всі досліди бувають пов'язані із значною витратою часу і грошей, можуть бути самі собою небезпечні. Лікарі також примушені задержувати хворих значно довше в лікарнях та лікувальних домах, щоб запобігти пізнішому судовому критицизмові. А чейже стан хворого може погіршитися, або хвороба повернутися незалежно від місця перебування.

У наглих випадках, таких як застій серця, несподіване кривавлення або утруднене дихання, лікарі бояться поспішати з допомогою, бо стільки з них мусіли пізніше платити великі суми відшкодування за таку самаритянську прислугу. На щастя, тепер уже багато стейтів видало закони, щоб охоронити лікарів перед судом, коли вони діють у випадках наглої потреби, з метою врятувати життя хворого.

Криволікування або неправильне лікування є актом недбальства або нездатности і є порушенням загально прийнятих правил медичної практики у даній околиці. Тепер уже всі лікарі і правники згідні з тим, що коли хворий зазнав пошкодження внаслідок нездатности або недбальства лікаря, йому за це належиться відшкодування. У такому випадку лікар повинен нести цілковиту відповідальність за свої вчинки.

На жаль, у наші дні заохочують пацієнтів до суду лікаря за брак т. зв. „сподіваних" наслідків лікування без огляду на це, чи в тому завинив лікар чи ні. Такі судові розправи приносять адвокатам великі зиски і тому стали такі популярні. Адвокат дістає одну третину, а то і половину, призначеного хворому судом винагородження. Кошти судового процесування є дуже великі і тому асекураційні компанії, які обезпечують лікарів, воліють дійти до згоди перед судовою розправою. Такі розрахунки є звичайно багато менші від судових коштів, тому асекураційні компанії не зацікавлені у шуканні правди і в обороні лікаря, тільки хочуть якнайменшим коштом позбутися будь-яких скарг без огляду на їх зміст. Звичайно, що таке трактування справи є великим [illegible]вом для тих адвокатів, які шукають за наживою, а не за справедливістю.

Коли вже навіть справа спиниться у суді, то справу нераз дуже складного медичного лікування розглядає і вирішує лава присяжних, яка спеціяльно добирається з людей, які нічого не тямлять у медицині. Присяжні знають тільки, що лікар має грошове забезпечення і часто тільки з самого співчуття признають велику суму грошей пошкодованому, без огляду на те, чи усталено вину лікаря, чи ні.

Немає на світі другої країни, де такі розправи були б такі часті. В інших державах світу лікар може спокійно і сумлінно виконувати свої обов'язки, не лякаючися того, що за кожний крок чи слово буде мусіти відповідати перед судом. З'єднані Стейти Америки є єдиною країною, де адвокатів винагороджується на підставі т.зв. „випадковости". Себто, вони забирають одну третину, або половину грошового відшкодування призначеного судом пацієнтові.

В европейських країнах, де правнича професія все ще зберігає свої високі етичні засади, адвокат одержує винагороду за свою працю, і не поважну частину судового відшкодування признаного хворому. Убогий пацієнт може користуватися правними порадами і охороною його прав урядом суспільної опіки. Багато держав не дозволяють, щоб медичні процеси велися перед лавою присяжних. Такі випадки є вирішувані висококваліфікованими суддями, знавцями медичних справ.

Як зарадити лихові? Може найкраща розв'язка була б, щоб адвокатів винагороджувати за їхню працю в таких процесах, як і за всякі інші судові справи, якими вони займаються, і щоб вони не мали права забирати половини винагороди призначеної для пацієнта за шкідливі наслідки лікування. Правнича професія в цій країні мусить очиститися з дешевих елементів, які шукають легкої наживи, а не правосуддя для своїх клієнтів.

Також і ми, лікарі, повинні відноситися до пацієнтів, як до приятелів, та здобути їхнє довір'я. Хворий повинен бути свідомий, що ми докладаємо всіх зусиль, щоб йому допомогти, і що нашим завданням є зберегти його здоров'я. Він повинен знати, що лікування, як і всі інші заходи в житті, пов'язане з певним риском, а наслідки його, не зважаючи на значний поступ медицини, не завжди можливо передбачити.

Вечерниці „Червоної Калини" в Рочестері, Н. Й.

Старанням Ділового Комітету, в склад якого входили організації: — Об'єднання б. Вояків Українців Америки, (д-р Лев Рубінґер і п. Петро Яріш), Братство І УД УНА (пп. Орест Сороббей і Евстахій Загачевський), Український Золотий Хрест, Відділ 18 (пп. Ярослава Зелез і Міра Повх), Союз Українок Америки, Відділ 47, (пп. Марія Крамарчук і Мирослава Приймак), Союз Українок Америки, Відділ 46, (мгр Оксана Кулик і п. Катя Кузиляк), Жіночий Відділ Організації Оборони Чотирьох Свобод України (пп. Анна Буцерка і Залія Шпак), Українська Студентська Громада (пп. Ярослав Петрик і Володимир Вірло), — відбулися 7-го лютого в готелі „Шератон" в Рочестері традиційні вечерниці „Червоної Калини".

Вечерниці з бенкетом відкрив голова Комітету д-р Лев Рубінґер піснею „Гей у лузі червона калина . . ." привітав гостей і передав провід аранжерові забави д-р Осипові Тимочкові, якому пп. мгр Оксана Кулик і Катя Кузиляк припняли гарний „Котильйон".

Крім рочестерців на забаві були також гості з Сиракюз, Боффало, Обурн, Дітройту і інших місцевостей. Мило вражала велика кількість молодих подруг, яким не уступала також і „стара гвардія". Це була дійсно „соборна забава".

Д-р Тимочко представив присутніх на залі комбатантів, учасників визвольних змагань, яких удекорували червоними гвоздиками пп. Ярослава Зелез і Марія Крамарчук.

Головною атракцією вечерниць була презентація дебютанток, яку перевела м. Міра Повх, яка привітала їх від Комітету, а стяжки темновішні з намальованою галузкою червоної калини і золотим написом „Дебютантка 1970", — мистецько виконані пані Ярославою Стецьків, припинав п. Орест Сороббей, квіти вручала п. Ярослава Зелез, а д-р Рубінґер — голова Комітету і заразом голова ОбВУА, склав їм ґратуляції.

Дебютували панни: — Агащук Зузанна в товаристві п. Юрія Васка, Бобережа Оксана в товаристві п. Івана Лобаса, Лялюк Леся в товаристві п. Юрка Юркова, Шпак Ганя в товаристві п. Славка Глушка, Юрків Люба в товаристві п. Богдана Довгалюка.

Після презентації провід перейняв аранжер д-р Тимочко і започаткував забаву першим вальсом дебютанток, спершу з батьками, а потім з партнерами, а далі у веселому настрої продовжувалась забава під проводом д-ра Тимочка, який добре вив'язався зі свого завдання.

Комітет має повну сатисфакцію: — матеріяльну, бо поважну суму грошей розподілено на різні добродійні цілі, як: — $100. — на „Церкву в потребі" — $40. — на допомогу братам в Югославії, по $25. — на інвалідів, охорону воєнних могил, Вісті Комбатанта, Вісті в Німеччині, $35. — на місцеву „Рідну Школу" і $15. — на Школу Українознавства при Укр. Православній Церкві.

Комітет має моральне вдоволення, бо гордий з того, що дав гостям декілька приємних годин і дякує всім за підтримку.

Д-р Лев Рубінґер

Дебютантки вечерниць „Червоної Калини в Рочестері.

Перед З'їздом ОПДЛ

У „Свободі" в числі 45 з датою 10 березня появилося повідомлення про черговий з'їзд ОПДЛ в Торонті 11-го квітня в залях Інституту св. Володимира.

У повідомленні вкралась не точна інформація про те, що „незмінним головою ОПДЛ є Б. Гошовський, а на ділі він був і є незмінно тільки редактором видань ОПДЛ чи з маркою ОПДЛ. Він був першим головою в рр. 1946 - 7, другим з черги головою в рр. 1947 - 8 була письменниця Людмила Івченко - Коваленко, а від сесії 1948 року головою обрано письменника і видавця Юрія Тищенка - Сірого, якому припало очолювання ОПДЛ в періоді інтенсивного переселювання української еміграції з Німеччини в інші країни. Тоді більшість членів ОПДЛ опинилася в Америці, куди згодом переїхав і самий голова. Він і створив централю ОПДЛ в Ню Йорку, а представництво в Канаді очолив Б. Гошовський. Нежданна смерть Ю. Тищенка - Сірого в листопаді 1953 не дала йому змоги скликати черговий з'їзд ОПДЛ. Тоді очолив ОПДЛ письменник Роман Завадович, як перший заступник голови. Він і очолив ОПДЛ до часу перенесення централі ОПДЛ до Торонта в Канаді, де й відбулися в червні 1961 Заг. Збори, на яких обрано головою Б. Гошовського і щойно з того часу він „незмінно" очолює ОПДЛ. Але в останньому році, а саме від кінця до зими 1969 р., діючою головою була мгр. Леся Храплива, яка від Заг. Зборів у 1965 року стала заступником голови та й головою Представництва в ЗСА, проводячи тут успішну широко закроєну акцію в справах дитячої літератури, зокрема організуючи Дитячої Книжки. Головою Представництва в Австралії є проф. Д. Нитченко-Чуб, який заініціював там Двомісячники Української Книжки і за його почином пішло ОПДЛ теж на терені ЗСА і в Канаді.

При нагоді цього виснення-уточнення, повідомляємо, що з огляду на поширену програму авторського вечора, як кінцевої імпрези з'їзду, початок з'їзду пересувається на вчаснішу, а саме на 10 год. вранці (а реєстрація від год. 9-тої).

Гол. Управа ОПДЛ

ВСТАНОВЛЕНО ПРОПАМ'ЯТНУ ТАБЛИЦЮ НА БУДИНКУ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Селяни - колгоспники села Молодятин на Івано - Франківщині за власні гроші встановили пропам'ятну таблицю на будинку, де жила відома письменниця Ольга Кобилянська. Вона приїздила в те село й жила з перервами в 1929 - 32 роках. Крім пропам'ятної таблиці з відповідним підписом, громадяни влаштували з допомогою вчителів місцевої школи вечір на пошану Ольги Кобилянської, в якому взяли участь і учні.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1970 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

17 Власюк Розалія М., Гапонюк Марко.
22 Вілліямс Патрикія М., Поврозник Степан П., Ротус Христина М.
29 Філіпс Дзюнь А., Мерлі Т.
37 Огар Анна М.
38 Фалат Давид М.
53 Кухар Андрій Р., Сачко Серена, Сіянна.
56 Здунчик Ірина С.
65 Джол Тереса.
83 Кирук Богдан.
85 Панко Роман Т.
94 Цепдий Степан К.
114 Бищдас Григорій М., Марія О.; Гулик Юліянна.
115 Вандурка Рая Л.,Панасюк Анна М., Наталя Д.
119 Бодак Галя Л.
145 Лаврук Євгенія А.
155 Чумер Марина А., Михайло Т.
158 Лев Олександра М.
161 Мельник Петро мол., Мур Дебора З.
164 Вайтмар Ангелина Л.
171 Китрин Єфрем.
172 Богославець Марта І.
204 Черник Борис.
220 Птак Зузанна П., Петро С.
221 Побідинський Павло.
223 Гринчишин Давид Я.
230 Яслик Ричард І.
234 Черпатович Михайло Е.
242 Чабан Тетяна М.
245 Чучук Ігор.
281 Кушнір Баррі Хр.
286 Чаляк Вікторія Л.
293 Федишин Віра С., Тимофій В.
295 Стальтер Алда, Олександра.
301 Шиманський Андрій М.
312 Вейнер Матвій Р.
320 Стасюк Тереса Д.
328 Ковч Дарія.
340 Кравчук Данило Г., Марта Л.
349 Жук Лідія Л.
353 Торнопільський Володимир.
356 Банась Степан О., Депа Роман М.
371 Вереза Дамян.
379 Савіцький Давид.
383 Іванюк Христина Л.
412 Мельник Катерина О.
423 Юринець Лев Ю.
427 Козак Теодор І.
437 Ваць Марія К.
441 Зеленяк Степан А., Яким М.
444 Кобзей Ангелина Є., Ловета Д., Христина Л.
449 Корчак Зенон Р.
454 Пенис Софія О.
489 Леонтович Віктор, Олександер, Олена, Тамара.
495 Скочиляс Анна Л.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

27 Гладкий Адріян В.
85 Кашуба Григорій М.
100 Дівер Ярослав П.
141 Виткович Віктор.
161 Станасолович Тамара М.
204 Писарівська Зоріянна Л.
251 Гальчишак Анна І., Степан М.; Потурний Тимофій К.
295 Цыц Ольга В.
337 Винар Иосип.
353 Лайтос Марія.
356 Савчук Иосип В., Петро.
361 Бойдуник Аріядна.
371 Васильківська Христина Ю.
432 Буксар Богдан Ю., Винничук Наталя, Козій Давид В., Прокопів Ігор, Марія, Павло О.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

163 Паласюк Люба, Марія.
234 Яськів Лідія.
362 Татомир Олександра М., Остап Ю.
412 Смаль Степан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

328 Іванишин Марія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

216 Зінь Марія.
320 Стасюк Тереса Д.
378 Лесів Роман.
385 Татарин Андрій М., Орест Ст.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

37 Свайдер Марлена Д.
83 Ваник Володимир, Марія С.
102 Молевський Михайло А.
141 Кот Марія.
158 Сокіл Михайло, Юрій Д.
164 Бендітті Анастасія А.
176 Городенька Іванна А.
242 Лазер Шеллі А.
247 Волинець Лора.
257 Костів Кеннет А., Михайло Д., Патрикія А.
276 Дружицький Иосип В. мол.
292 Дукач Гері К.
344 Бойчук Анна, Василь Б., Марія К., Надія О.
432 Прокопчук Володимир.
439 Запф Андрій М., Леся М.
442 Бабел Гайлейна М.
467 Когут Леся Л.
498 Яворський Андрій П.
500 Данило Перрі Ст.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Від.:

83 Панасюк Люба, Марія.
88 Яськів Лідія.
153 Татомир Олександра М., Остап Ю.
427 Смаль Степан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

63 Бобак Михайло мол.
85 Кашуба Григорій М.
127 Пугач Марія Л.
141 Виткович Віктор.
292 Гузиляк Маріянна.
305 Камінський Іван.
337 Винар Иосип.
354 Назарук Михайло.
356 Савчук Ґеновефа Хр., Иосип В., Петро; Солониика Богдан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд:

171 Ганнон Кетлін М.
221 Марущак Ярослав, Ткалич Євген, 2.
230 Менджало Ольга.
277 Горнат Марія П., Патриз Антін М. мол., Ренді Ст.
295 Цыц Ольга В.
334 Слободян Даяна І.
342 Мартинюк Василь, Іван.
353 Лайтос Марія.
412 Мартинюк Едвард С.
432 Козій Давид В.
461 Міллер Роберт Д.
472 Буксар Богдан Ю.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Верхівська Ірина.
14 Майорчак Микола, Мельник Ярослав, Пущак Михайло.
18 Мельник Ростислав К.
38 Вейко Степан.
39 Астасів Олена.
45 Кіршнер Денис В.
50 Гоца Василь.
56 Каняк Степан В.
67 Змій Василь И.
73 Шойрен Говард Я. мол.
75 Козяр Катерина.
96 Добош Олена.
102 Павлів Олена, Степанія.
112 Гальчишак Василь.
114 Козюра Леонід.
120 Древна Тимофій.
123 Мрикало Іван мол.
131 Свачій Оксана, Сенчишак Олеся М.
156 Міллер Варвара.
161 Шелегеда Микола М.
170 Коблян Михайло А.
183 Гусак Роберт Л., Матіїв Лавра А.
194 Цвіль Христина С.
204 Пенкал Єва 4, Михайло мол. 4.
221 Лесейко Михайлина.
266 Качан Антін М.
275 Гречин Іван М. мол., Лідія М.
278 Трасій Дебора А.
287 Грицак Ольга.
288 Данилюк Брюс.
291 Рутенська Кетлін Фр.
292 Федак Мирон, Ярамус Михайло.
295 Иосиф Іван.
304 Дзяма Павло.
307 Зінковський Микола мол., Мельник Андрій Б.
325 Яшин Григорій П., Патрикія.
327 Копистянський Богдан Ю., Ольга А.
347 Ґернаґа Роберт Р., Міллер Данило мол.
361 Баран Дарія А., Бойдуник Аріядна, Новомлинська Алла, Пукіш Богдан, Ірина, Степанія.
367 Крамарчук Марта.
372 Шніцер Степан Л.
379 Кос Дарія М., Павлюк Марія, Христан Анна.
397 Варварів Дарія.
432 Зорич Христина З., Кондрацька Галина К., Шкабарницька Анна В.
437 Чайковська Дарія Я.
457 Длябога Ігор.
458 Максим Люба.
465 Ґут Софія.
473 Заґорська Ганна, Чайковський Олександер С.
484 Косар Розалія, Юрчишин Василь.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

3 Качурак Лорейна С.
15 Залуцький Ігор.
24 Щур Степан М. мол.
37 Романович Іван П.
38 Зановяк Іван П., Каніщак Євгенія М.
45 Луців Марія.
47 Лаврик Іван А.
96 Зиґмунд Катерина, Метюс Ірина.
116 Лужницький Олександер.
142 Яблонська Олена.
175 Зеленяк Ігор.
181 Ясінчук Іванна.
183 Голій Тома А., Яремій Іванна М.
218 Мисів Любомира М.
221 Войтович Богдан, Марія; Кішка Анна, Колтан Степанія, Самиця Ярослав, Таник Ігор.
237 Гарасим Володимир І. мол.
251 Кравчук Віктор О.
291 Тарчанин Лідія.
292 Галас Роман.
317 Вурак Василь Л., Карло Д.
320 Ярема Дора.
345 Гудак Каролина А., Пилатюк Анастасія Є.
346 Камарницька Ірина.
364 Возняк Василь, Григорій.

377 Лаврук Анна, Мигилич Катерина Л.
379 Дудич Богдан, Петро, Софія.
385 Моцьо Мирослава.
388 Коваль Степан.
399 Дутко Лариса Т.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

13 Пац Андрій, Степан.
397 Дармограй Олександра, Домбчевський Євгенія, Лев; Драб Роман.
498 Павлусь Арета К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

107 Зайко Ніна.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Доберті Іванна.
14 Лащук Микола, Марія; Процюк Анна.
17 Гапонюк Петро, Лідія.
22 Бардиґула Леонія В., Думич Данило, Пенчик Анна, Сабат Ірина Є., Катерина.
25 Андреадис Микола мол.
27 Роговська Любов М., Сенишин Євген.
29 Філіпс Марія А.
34 Найдишак Юрій Т.
35 Білущак Григорій, Ґойда Ольга И., Погребний Іван мол.
36 Твердохліб Ірина.
37 Дмитришин Василь.
38 Марцінець Роберт С., Перун Дмитро, Світоновський Роберт І., Фалат Иосип.
39 Майкович Василь.
42 Кобзяр Богдан В.
45 Зендлінґер Ричард М., Кіршнер Денис В.
49 Сукнярська Олександра.
53 Дзядик Микола, Кухар Ганна П., д-р Петрущак Ярослав, Сачко Кейт П., Патрикія І.; Спожарський Ричард.
63 Бобак Михайло мол., Богуславський Иосип Ф., Петерс Роман П.
75 Курилів Григорій.
83 Вонс Степанія.
85 Кашуба Григорій М.
88 Бараболяк Христина Г., Заремба Лаврентій І.
94 Волощук Марія, Зубальський Євген, Павлина; Сеньків Василь, Филипів Павло, Флюнт Богдан, Цепла-Бабяк Тереса І., Шарон Іван.
96 Сливчук Андрій Я., Шестак Зенон, Люба, Ореста, Степанія.
102 Бобечко Марія И.
112 Лукасик Людвик К.
114 Суптельна Лариса.
115 Бандурка Євдокія, Панасюк Христина.
129 Добіш Шірлі І.
127 Пугач Марія Л.
131 Благута Лев, Лора.
133 Гіль Катерина.
139 Заставна Надія А., Сорока Ярослава.
141 Виткович Віктор.
144 Бобітка Микола, Їжак Микола.
146 Шавронський Роман, Анастасія.
156 Бера Валентина, Фідик Євгенія Т.
158 Лисенко Оксана.
161 Мур Патрикія Е., Сморей Франко Ю., Шеперг Иосип.
167 Велґан Петро.
171 Терек Анна.
172 Ґураль Галина, Осадчук Роман П.
173 Баланчук Іван, Анна; Гінсьорський Едвард.
182 Романенко Євдокія, Хербетко Михайло.
184 Грицин Володимир, Натадя.
194 Костик Олександра С.
204 Клецор Олександер І., Савчук Степанія, Черник Лідія.
206 Веремчук Марта І., Карабіна Роберт.
217 Алексон Михайло І. Сімоні Володимир, Федорака Панас.
218 Стадник Микола.
219 Курнявка Степан, Катерина.
220 Нівранський Григорій.
221 Гупало Ярослав, Ольга; Побідинський Олександер Юлія; Рипан Михайло.
233 Головацька Марія.
234 Заремба Ольга, Яськів Богдан.
235 Винар Иосип Д., Михайло, Анна; Де Брок Ірина Г., Кузик Даяна Р.
238 Діяк Володимир, Лозинський Михайло, Ярош Іванна Л.
240 Лисак Катерина.
242 Сєґер Роберт М., Палац Юлія, Саламак Теодор И. Чабан Андрея.
243 Гайдук Антін, Марта М.
245 Чучук Ярослав, Цецилія Т.
251 Кравчук Ярослав, Ліщук Ліда О.
254 Устіяновська Кетлін, Фаль Іван.
256 Марковська Марія.
261 Кузьмінський Михайло.
266 Качан Анатолій, Михайло А., Олена; Паращак Степан.
277 Ковальчин Іван, Пришляк Марта.
281 Шеремета Ярослав.
283 Віджинська Регіна М.
288 Завик Яким Ю.
292 Ґузиляк Маріянна, Кравицький Іван, Озарків Григорій.

295 Стальтер Борис, Марія.
301 Шиманський Богдан Д.
303 Лещук Василь.
305 Камінський Іван І. мол.
314 Стець Баррі І.
316 Ґой Катерина П., Турянський Ярослав В.
320 Стасюк Степанія.
327 Вишинський Петро, Степанія.
330 Мигас Анастасія Н.
334 Боганик Анна Д.
340 Івасечко Степан, Кравчук Іван, Анна.
342 Дитиняк Ірина Л.
346 Иозефів Петро, д-р Мичковський Мирослав, Топорович Осип.
352 Радь Тамара.
353 Троян Іван.
354 Ліхновська Олена, Назарук Михайло.
356 Савчук-Сантон Иосип В., Петро мол., Ґеновефа Хр.; Солониика Богдан.
361 Гуда Степан, Луцишин Юрій, Анна; Огродник Петро.
364 Вик Лідія А., Кравчук Євстахій, Панчишин Степан.
367 Хомик Софія.
371 Юрків Антін.
372 Головка Михайло Ст., Гледис; Лесик Григорій.
375 Жявко Іван.
379 Головатий Олекса, Горайський Іван, Савицька Люба, Стецик Михайло.
382 Стек Марія.
385 Никифорук Юрій.
386 Лисогір Линн, Лідія Л.
387 Турич Юрій.
394 Закревська Анна, Люба.
397 Дубницька Марія, Середа Софія.
399 Баторфальві Ярослав, Куривчак Сильвестер, Панисяк Михайло.
412 Езопенко Анна.
414 Лінинський Мирослав.
422 Химич Микола.
423 Юринець Зеновія.
427 Лоїк Михайло.
430 д-р Кондра Богдан.
437 Бадь Людвик, Степанія.
439 Голуґа Олексій, Ступак Степан.
441 Гармата Володимир.
444 о. Ворона Іван.
449 Маґаляс Іван.
452 Білик Михайло, Анастасія.
454 Щиповська Текля.
457 Керницький Іван.
465 Геба Степан.
466 Близтів Олекса.
468 Березовський Іван В., Петренко Петро, Валентина; Сабат Петро, Самець Василь, Катерина З., Розалія Е.; Сиротюк Мирослав, Сокульська Анна.
484 Гуцал Григорій, Косар Розалія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

32 Яцків Григорій*.
37 Рутковська Анна.
183 Король Розалія.
194 Санрас Богдан, Софія; Сокіл Олексій.
221 Іванюк Андрій*, Пелех Василь.
223 Мякулин Єлисавета.
264 Буньо Єва К.
292 Кінаш Мирослав.
325 Соснович Лев.
336 Садовський Иосип*.
345 Пилатюк Віргінія І.
361 Левицька Ольга, Вишиваний Іван.
379 Стрілецька Ярослава.
388 Касун Єлисавета І.
392 Павлишин Юрій Л*.
430 Лесик Роман*.
432 Прокопів Теодор*, Тамара.
458 Сенько Михайло*.
461 Цебринський Онуфрій.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Відд.:

15 Корбутяк Дмитро*.
17 Юнко Анастасія.
23 Липен Люба.
45 Климовський Ярослав І.
75 Осталчук-Микитюк Софія.
114 Лісевич Анна.
153 Зубик Богдан*.
287 Коник Мирослав*.
316 Кравс Юрій* 2.
346 Кравців Татьяна.
367 Семків Прокіп.
375 Шпильчак Іван.
402 Пилипюк Марко.
434 Дякунчак Ігор С.
436 Мала Джессі.
459 Лобур Петро, Рупа Олена.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

13 Пац Андрій*, Степан*.
397 Дармограй Олександра, Домбчевський Лев*, Євгенія М.; Драб Роман*.
498 Павлусь Арета К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Демчар Петро.
146 Бутрій Іван, Анастасія.
204 Шумило Марія.
345 Дербуш Микола 2.
386 Його Василь А*. Катерина П.
490 Варнецька Параскева.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Кононенко Іван, Татьяна.
14 Борт Тадей*.
37 Вернс Іван І*., Снайдер Яким В*., Марія.
42 Георгіїв Ілля*, Чуховський Атанас*.
56 Сеший Юрій М*.
75 Вітик Микола*.
88 Яськів Богдан*.
96 Морфі Софія Б.
102 Кокодиняк Юстина.
147 Завадюк Анна.
158 Сокіл Крейґ Хр.*, Роман*.

194 Кухтенко Дмитро, Мисько Іван, Катерина.
226 Майстрик Володимир*.
257 Гац Марія.
276 Ясінський Євстахій С*.
292 Камінський Олександер, Зеновія.
293 Левицька Єва.
325 Бровський Василь*, Франціска.
340 Рамос Мілтон*, Лойда М.
350 Бегей Данило.
360 Тапасто Ернест В*.
371 Капубинський Андрій.
414 Нестер Григорій.
418 Романюк Анна.
421 Охітва Яким О*., Патрикія М.
432 Прокопчук Микола*.
457 Коханська Анна, Зенона.
500 Пудляк Ілля*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Корбутяк Дмитро*.
32 Зубик Богдан*.
39 Кравс Юрій* 2.
83 Шпильчак Іван.
125 Юнко Анастасія.
146 Минитюк Софія.
276 Вазер Марія.
318 Семків Прокіп.
319 Коник Мирослав*.
361 Кравців Татьяна.
371 Лобур Петро, Рупа Олена.
375 Климовський Ярослав І.
432 Дякунчак Ігор С.
456 Мала Джессі.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

Від.:

328 Іванишин Марія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

10 Рудюк Василь, Тамара.
13 Демчар Анастасія.
14 Король Оксана.
21 Синк Степан*.
27 Рутковська Анна.
45 Зендлінґер Роберт Ф*.
46 Захарчук Євстахія.
63 Бобак Варвара А., Деланка Василь В*.
96 Вабин Михайло*.
102 д-р Берест Иосип.
141 Кот Микола, Татьяна.
176 Семків Микита*, Софія.
183 Король Розалія.
204 Васильєвич Дмитро*.
221 Пелех Василь*.
223 Микулин Єлисавета.
264 Буньо Єва К.
292 Кінаш Мирослав*.
316 Фецко Іванна К.
324 Гебел Варвара Л., Сидорак Микола.
345 Пилатюк Віргінія І.
361 Вишиваний Іван.
364 Самейчук Анна.
379 Досянович Марія, Стрілецький Володимир*, Ярослава.
392 Павлишин Юрій Л*.
412 Мартинюк Петро С*., Маргарита.
430 Лесик Роман.
432 Дубинський Володимир, Диповецька Ута, преп. С. Свистун Мирона М.
455 Томащівський Ярослав.
461 Цебринський Онуфрій*.
473 Кальба Надія О.
484 Руцал Григорій*.
485 Курилко Любомир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Футала Олена.
14 Майорчак Михайло*, Мельник Дмитро, Анна.
15 Масвський Володимир Я., Михалюсь Володимир, Віра; Сось Іван.
25 Рихвицький Іван*.
27 Турянський Іван В*.
42 Рудакевич Іван*.
46 Дудинська Олександра, Палюх Микола, Анна, Богданна О., Ольга Хр.
59 Добош Володимир Ю*., Іван М*.
69 Дуйка Михайло, Приплесь Микола*.
76 Гречак Костянтин.
83 Козуб Теодор*.
85 Когут Иосип В. мол*.
96 Ваґат Василь*.
102 Шокалюк Ярослав, Катерина.
114 Лищенко Микола*, Нагуляк Федір*, Клавдія.
131 Турчин Ольга.
133 Вігун Ярослав, Королевич Нестор, Мандрусяк Мирослава.
143 Корбило Марія.
152 Фецур Антін.
153 д-р Коропецька Наталя Б., Оксана Б.
156 Клюка Ярослав*. Міллер Єлисавета.
161 Форись Юрій В.
168 Карач Юрій.
173 Гінсьоровський Едвард.
182 Павловський Олег.
184 Грицан Володимир, Натадя.
194 Демків Іван, Оприск Пилип, Анна.
206 Веремчук Марта.
217 Мазурик Петро*, Сімоні Володимир, Якимович Михайло*.
222 Попель Ярема.
240 Воднар Любов М., Німець Мирослав.
256 Довбуш Мирослав.
266 Качан Анатолій*, Олена; Предко Василь.
267 Пекар Василь.
268 Нагірняк Юрій*.
271 Німець Павло*.
277 Волак Володимир, Дитюк Олександра, Мерещак Анастасія, Рогатинський Степан*, Анна.
304 Павлюк Василь, Ярослава.
316 Копинський Яків, Лідія; Нагребецький Іван, Анна; Щур Катерина.
325 Робовецький Іван.
327 Горинь Василь, Марія, Степанія; Корнова Степан*.
361 Баран Михайло, Михайлина; Близнак Ольга, Войдуник Ярослав, Дарія; Левицька Ольга, Луцишин Юрій, Недільський Володимир*, Софія; Пацура Павлина.
362 Найдан Василь.
375 Новоженюк Ірина.
378 Лепкий Дмитро, Параскева.
379 Паламар Романа.
397 Ванчицький Тарас*.
422 Клюс Микола*, Олена.
423 Федорів Василь.
430 Куземський Іван*, Купчір Іван*, Марія; Сівецький Степан.
432 Дмитрашко Катерина, Дусановський Володимир, Литвин Петро*, Шевчик Роман*, Ярослав*; Янішевська Ганна.
436 Нацюк Василь*, Софія.
437 Бадь Людвик, Степанія; Белей Юлія, Приймак Володимир, Смеречинська Анастасія.
445 Попель-Олеськович Семен, Марія.
446 Захарко Ольга Є.
455 Базарко Наталя, Теслюк Софія.
457 Гошовська Ірина, Керницький Іван*.
461 Курчак Олександер М.*, Сокіл Володимир*.
471 Крутиголова Анна.
472 Музика Марія Е., д-р Рейнарович Олександер.
473 Баніт Віра, Марія.
477 Мальгівський Микола*.
484 Косар Михайло*, Марія; Юрчишин Марія.
485 Доберчак Роман.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

5 Матвіїв Теодор.
7 Красна Аделина.
14 Мацьків Євген*.
15 Залуцький Теодор, Мирослава; Криворук Микола, Сіміцців Валентин.
20 Марцінів Петро, Триш Юстина.
33 Бурдяк Христина.
35 Білущак Григорій*, Якимів Марія.
37 Луців Параскева.
38 Вейко Анна, Грицко Павло.
39 Астасів Олена, Бачинський Марко.
42 Марущак Василь*, Анастасія; Тизбір Михайло*, Варвара.
45 Мойсюк Аркадій.
48 Дуда Катерина.
56 Куцло Степан*.
75 Білобран Григорій.
83 Козак Богдан*.
94 о. Биковець Олександер, Валентина; Капустій Іван*.
96 Чорній Марія.
102 Горностай Василь, Камінський Василь*, Павлів Михайлина.
104 Кузьмак Іван*, Еленора.
107 Залуцький Петро*, Степан*, Корнелія; Пилипчак Марія.
111 Козак Петро.
116 д-р Лужницький Григорій.
119 Белей Карло, Мамрич Микола*, Паримуха Емілія.
120 Вавро Володимир П*.
125 Гонсьор Михайлина, Регуш Степанія, Скочиляс Михайло.
127 Дякун Андрій*, Мартинюк Володимир.
130 Березинський Євген.
131 Кулас Антін, Анна.
142 Яблонський Михайло, Марія.
147 Когут Степан Р*.
151 Облещук Григорій.
163 Дуда Теодор, Анна.
175 Гринюк Лев*.
177 Флис Михайло, Юлія.
179 Цимбала Иосип.
191 Ткач Василь, Анастасія.
192 Гула Катерина.
194 Фостяк Марта Л.
206 Чубай Иосип Ф*.
217 Олексин Софія.
219 Степовий Костянтин*, Євгенія.
220 Брицький Василь.
221 Базарна Віра, Басараба Наталя Б., Бенько Катерина, Беляць Надія, Войтович Євген, Олена; Горбенко Борис, Дерех Вероніка, Дусановська Надія М., Кішка Денис, Марія; Куновська Марія, Лизун Володимир, Маршалок Панько, Мельничин Василь, Модрицький Володимир, Михайлина; Мойсей Іван, Степан*; Самиця Мирослав, Анна; Таник Євстахій*, Ніна М.; Циганюк Анна, Цолтан Іван*, Марія.
233 Черкас Григорій*, Павлина.
234 Магмет Степан, Майко Иосип, Софія.
240 Сикилинда Феодосія.
252 Дікс Долорес, Дякун Марія, Кіперс Ольга, Панісяк Іван*.
254 Ремез Іван, Фаль Іван*, Анна.
257 Желтонога Євгенія.
259 Ендзьо Ірина.
271 Чопко Іван.
275 Гречин Олена М.
276 Пітула Михайло*.
277 Локоть Євгенія.
281 Волошин Текля, Зарічний Михайло, Іванишин Василь*, Катерина; Петрінчик Василь, Чиж Дмитро*, Анна.
291 Тарчанин Марія.
292 Галас Володимир*, Марія; Тимочко Іван, Федак Євген, Шов Марджорі.
320 Романовський Володимир, Стасюк Василь*, Степанія.
324 Кульчицька Христина.
327 Копистянський Андроник О*.
334 Копистинський Иосип*, Чопко Богдан*, Розалія.
336 Ільчишин Ольга, Римар Михайло.
338 Годзик Тома М*.
342 Мартинюк Віктор.
345 Полець Борис*, Синґаївський Іван.
346 Комарницький Григорій, Анна.
348 Качмар Марія, Косцяк Марія, Степевич Иосип*, Михайло, Еріка, Марія.
361 Недільський Іван.
363 Скробак Константина Е.
364 Возняк Володимир, Софія; Кивйотик Марія, Макарак Євстахій*, Параскева.
367 Лабенцький Едвард*.
373 Возняк Євдокія.
376 Гвязда Ванета Є.
379 Вожик Лев, Данилишин Михайло, Запухляк Іван*, Кутко Ігнатій, Лаврук Іван, Марія; Мельник Теодор, Ольга; Павлюк Василь*, Єрабин Михайло, Сорока Михайло, Тиран Адам, Тищенко Олександра.
385 Карпяк Ярослав*, Олена; Моцьо Василь*, Олена.
388 Мельник Софія.
398 Іванонько Василь*.
423 Куропась Мирон*, Максимонько Пилип М.
430 д-р Яремчишин Михайло Е.
432 Зорич Богдан*.
437 Коцик Роман.
445 Савдик Юрій.
452 Білик Михайло*, Анастасія.
490 Варнецька Параскева.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

161 Лапиця Володимир*.
221 Іванюк Андрій*.
259 Горинець Иосипина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

8 Кульпинська Параскева.
9 Галярус Анна.
11 Трешинський Михайло.
14 Тивоняк Катерина.
24 Дрогомирецька Катерина.
29 Громчак Андрій мол*.
38 Винарчик Тимофій*.
53 Катринюк Іван.
65 Кузьма Параскева.
78 Маґік Іван*.
85 Петрівська Ксеня.
94 Цегельник Петро*.
98 Ліч Іван М.
99 Лукач Григорій.
105 Шаґала Михайлина.
114 Преосв. єписк. Новицький Олександер.
121 Череватий Пилип.
127 Боднар Михайло.
130 Слободян Петро.
137 Курилко Михайло.
156 Пера Степан.
161 Мазурок Тимофій, Махник Франко*.
164 Дубіль Ксеня.
175 Вілинська Розалія, Грицай Теодор.
183 Ващук Іван*.
187 Фесолович Лука.
194 Байко Анна.
204 Дуняк Василь, Зухорський Франко.
206 Сулима Павлина.
212 Сулик Анна.
223 Мельник Іван 2.
242 Радковська Єва, Хомко Михайлина.
248 Маскула Марія.
254 Годляк Марія 2.
292 Ґелієр Степан.
306 Креховецький Богдан* 2.
307 Старушок Євдокія.
316 Гнатків Василь.
317 Дидик Катерина.
327 Росточинський Іван*.
334 Кузяк Григорій*.
342 Космовська Марія.
344 Гусак Павло.
349 Романяк Іван 2.
352 Гавриляк Анна.
361 Вих Марія.
376 Устіяновська Єва.
379 Марчук Марко.
385 Яворський Петро.
397 Джмеляк Юлія.

423 Устіяновський Костянтин 2.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Мороз Орест.
13 Пац Степан.
17 Гапонюк Петро.
19 Ухач Володимир.
22 Алвин Казимир, Роґус Данило А.
25 Варинецький Адріян А.
70 Шеремета Параскева.
83 Вонс Степанія, Гутенунст Франко Н., Марлена К.; Мисак Михайло, Текля; Федик Роман І.
102 Вобечко Марія И.
182 Віолант Марлена.
221 Гупало Ярослав, Ольга.
251 Демянюк Лідія, Микарик Анна.
325 Житинський Антін.
327 Пищимуха Василь, Тарас.
340 Кравчук Іван.
345 Корбин Олег.
346 Иозефів Петро.
353 Тарнавський Богдан.
407 Федак Андрій.
412 Езопенко Анна.
444 Черневський Мирослав П.
468 Березовський Іван В., Петренко Петро, Валентина; Сабат Євген, Сенюк Мирослав, Сиротюк Мирослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

277 Калук Мирон*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

163 Паласюк Михайло.
375 Шпильчак Іван*.
402 Марчук Володимир*.
412 Смаль Володимир*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

19 Породько Роман*.
35 Бубен Іван*.
42 Георгіїв Ілля*, Чуховський Атанас*.
371 Наконечна Анна, Богдана.
418 Гук Володимир*.
430 Кузьма Михайло*, Любомира Н., Недорода Денис.
432 Липовецька Ута.
451 Омельченко Надія, Орнат Франко*, Ольга.
474 Калиняк Ольга.
478 Бойко Давид Л*., Люба.
500 Пудляк Ілля*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Відд.:

83 Паласюк Михайло, Шпильчак Іван*.
427 Смаль Володимир*.
471 Марчук Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

309 Варіян Лука І.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 січня 1970 р.)	26,209	59,153	3,665	89,027
Активні члени:				
Приріст у лютім 1970 р.:				
Нові члени	78	235	37	350
Прийняті наново	22	28	1	51
Прийняті з перех. листами	6	18	4	28
Зміни кляс забезпечення	6	9	—	15
Прийняті з Департ. Молоді	—	7	—	7
Разом:	112	297	42	451
Убуток у лютім 1970 р.:				
Суспендовані члени	27	44	18	89
Відійшли з перех. листами	6	16	4	26
Зміни кляс забезпечення	12	10	—	22
Відійшли до дорослих	12	—	—	12
Померли	1	60	1	62
Вибрали грошові звороти	17	43	—	60
Відійшли з випл. п. сум. заб.	79	134	—	213
Виплатили вповні вкладки заб.	43	190	—	233
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	3	—	3
Разом:	197	500	23	720
Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у лютім 1970 р.:				
Виплачене забезпечення	46	190	—	235
На безпл. продовж. забезп.	2	19	—	21
Разом:	47	209	—	256
Убуток у лютім 1970 р.:				
Померли	—	4	—	4
Вибрали готівку	4	11	—	15
Привернені в актив.	10	8	—	18
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАВ.	5	15	—	20
Разом:	19	38	—	57
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем лютого 1970 р.:	26,152	59,121	3,684	88,957

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватися.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за лютий 1970 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1970-го року взяли переходні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1970 РОКУ

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Прибутки:

Відділ	Заплатив
1	148.80
2	166.09
3	189.24
5	1,925.31
6	106.17
7	546.41
8	1,557.34
9	121.56
10	363.40
11	77.52
12	767.46
13	1,023.83
14	1,460.05
15*	1,645.21
16	385.01
17	122.54
18	13.20
19	435.19
20*	1,798.38
21	325.42
22	753.66
23	597.40
24	74.46
25	1,556.93
26	7.09
27	949.03
28	17.77
29	327.24
30	95.68
31	70.11
32	342.81
34	769.77
35	395.46
36	468.66
37	389.74
38	738.37
39	2,197.16
40*	118.53
41	58.35
42	2,464.78
43	285.87
44*	247.19
45	783.96
46	87.22
47	263.71
48	166.19
49	307.35
50	184.87
52	187.27
53	917.58
54	423.50
55	554.91
56	134.41
57	1,109.48
58	352.99
59	910.62
60	41.49
62	129.41
63	1,573.12
64	180.18
65	179.29
67	329.72
68	120.63
69	145.27
70	524.57
72	31.16
73	131.70
74*	128.92
75	976.77
77	71.71
78	361.47
79	14.14
80	44.68
81	254.31
83	1,532.93
84	120.57
85*	308.87
86	1,099.67
87	86.32
88	702.78
90	385.39
91	445.97
92	60.62
93	293.07
94	2,767.98
95	49.78
96	766.55
97	169.03
98	92.53
99	149.32
100	391.93
102	2,336.36
103	430.12
104	421.39
105	927.50
106	1,159.62
107	421.23
108	172.32
109	259.60
111	10.19
112	381.61
113	399.95
114*	1,914.93
115*	184.36
116	864.24
117*	354.31
119	181.85
120	583.57
121	472.42
122	36.65
123	248.18
124	122.26
125*	1,282.12
126	152.55
128	254.87
130*	1,148.16
131*	2,059.26
132	128.93
135	9.26
136*	849.39
137	904.22
138	93.69
139*	365.81
140	56.54
141*	144.22
143	94.93
144	297.61
145	100.62
146*	772.14
147	1,476.58
148	148.44
149	157.64
150	184.43
151	207.09
155	1,682.61
156	801.95
157	178.80
158	985.46

Відділ	Заплатив
161	1,357.07
163	899.29
164	176.80
165*	444.85
167	277.29
168	260.27
169	104.06
170	917.81
171	1,800.73
173	599.03
174	1.191.78
175	1,131.18
176	1,794.38
177	553.94
178	355.35
179	277.50
180	315.14
182	573.07
183	646.91
184*	967.13
185	36.58
187	92.70
190	37.70
191	1,076.37
192	423.67
193	40.22
194	2,247.99
195	13.41
196	60.89
197	5.53
199	42.52
200	415.23
201	16.33
202*	22.59
203*	192.00
204	3,332.94
206	544.32
207	95.32
208	75.90
209	47.10
210	247.40
211	195.79
212	61.02
213	266.52
214	378.23
215	28.50
217	1,093.61
218*	504.43
219	798.81
220	775.59
221*	6,468.84
223	327.34
224	466.29
228	41.83
230	848.24
231	143.96
233*	602.88
234	803.52
235	497.84
236	380.14
237	251.39
239	528.90
241	42.98
242*	529.97
243	273.22
244	11.85
245	818.39
247	168.69
248	90.07
249	15.53
250	434.74
251*	2,200.34
252*	514.22
253	243.58
256	600.46
257*	1,628.37
258	9.60
259	340.60
260	28.28
261	319.21
263	68.00
264	126.11
265	190.32
266	1,173.95
268	603.05
270	722.39
272	200.87
274*	543.85
275	123.29
276	528.61
278	62.86
279	43.65
280	107.99
281	830.92
282	164.51
283	468.88
284	140.20
285	80.47
286	240.50
287	1,060.88
288	518.45
289	492.44
290	175.22
291*	985.11
292	2 838.08
293	1,010.59
294	20.88
295	934.42
296	241.18
297	29.73
299	111.39
300	47.32
301	381.99
302	27.73
303	119.98
304	627.74
305	614.72
306	120.47
307	487.60
308	70.35
309	29.95
310	53.88
311	37.01
312	73.00
313	62.41
314	105.07
316	1,822.52
317*	493.52
318	217.26
319	93.52
320	568.36
321	764.30
322	24.11
323	229.05
325*	2,461.27
327	1,168.28
328*	525.73
330	426.61
331	65.56

Відділ	Заплатив
332	141.60
333	131.95
334	899.70
336	1,298.44
337	583.59
338	367.70
339*	345.86
340*	836.35
341	1,124.99
342	497.85
343	377.18
344	341.74
345	961.94
346	714.06
347	261.80
348	577.42
349	910.27
350	455.81
351	99.31
352	484.74
353	444.46
354	167.24
355	323.14
356	387.10
357	36.29
358	86.85
360*	2,468.26
361	3,794.73
362*	624.99
363	90.93
364	1,172.87
365	24.63
367*	2,955.47
368	450.95
369	317.14
370	264.64
371	1,773.05
372	750.84
373	175.47
374*	1,196.55
375	744.74
377	15.17
378	11.56
379	5,026.06
382	109.37
383	621.31
385	1,624.15
386	414.75
387*	525.85
388	328.11
391	117.42
392	1.86
393	81.69
394	110.43
395	55.79
397	1,631.20
398	37.19
399	1,070.76
401	9.49
402*	1,690.88
404	10.35
406	557.02
409	176.12
411	441.52
412	163.15
413	216.52
414	865.75
415	64.72
418	636.15
419	209.52
421	138.09
422	732.94
423*	1,670.98
424*	101.89
425*	1,067.27
426	97.68
427*	3,936.66
429	33.51
430	1,277.01
432	7,809.07
433	143.21
434	1,125.62
435	129.21
436*	759.21
437	1,027.59
438	113.97
439*	1,630.56
441	560.95
444	475.74
445	1,057.18
446	163.65
448	470.07
449	253.47
450	438.84
451	876.96
453	27.44
454*	128.62
455	345.03
456	494.39
457	478.89
458	328.11
459*	151.05
460	271.65
461*	796.82
462	227.57
463*	317.60
464	646.30
465	467.21
466	172.88
467	31.75
469*	864.93
471	1,917.26
472	505.38
473	1,690.08
474	235.32
475	34.26
476	95.10
477	193.80
478	76.68
479	106.79
480	121.83
481	400.82
484	795.04
485	114.31
486	296.14
487	529.97
488	115.12
489*	743.86
490	335.06
495	132.18
496	97.49
497*	1,093.64
498	426.29
499*	130.92
500*	202.13
501	33.84
502	114.00
503	443.09
506	227.13

Вкладки зібрані від членів усіх кляс життєвого забезпечення в лютім 1970 р. .... $ 237,113.85

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
3	22.00
7	3.20
8	33.15
10	23.20
11	11.00
12	9.20
13	22.00
14	47.95
16	14.70
17	6.45
19	12.20
20*	3.20
22	25.80
25	85
37	1.35
39	12.20
42	112.00
45	17.00
47	9.20
49	19.80
52	6.40
55	5.25
59	4.50
68	2.95
78	8.35
79*	3.20
83	23.90
90	5.55
93	85
96	4.20
102	24.70
103	4.05
105	22.00
114*	23.00
116	28.60
117*	11.00
120	4.75
121	15.25
123	5.70
125*	1.90
130*	17.00
131*	62.20
136	34.80
139*	1.10
146*	21.80
147	7.40
149	12.20
150	15.70
155	11.05
157	4.05
158	68.30
164	1.10
170	31.70
171	31.05

Відділ	Заплатив
173	31.95
174	81.50
175	7.20
177	21.40
182	3.20
184*	34.60
191	3.30
194	33.60
204	13.05
206	4.30
208	1.35
214	2.45
216*	9.20
219	4.05
221*	160.55
222*	6.85
231	85
233*	2.00
234	15.40
236	6.30
239	1.10
242*	1.10
245	12.20
247	1.00
248	22.10
251*	43.65
257*	74.95
259	11.00
261	3.20
266	11.35
270	12.25
278	6.20
282	10.45
287	35.35
295	11.00
300	9.20
301	28.00
304	1.90
309	7.25
316	16.55
320	50.80
323	9.20
325*	42.60
327	15.30
328*	3.95
331	12.20
332	2.45
334	48.35
337	82.60
340*	42.65
341	12.20
344	20.20
345	38.55
346	28.65

Відділ	Заплатив
349	56.90
350	11.00
352	14.00
353	14.80
360*	82.15
361	12.45
367*	35.40
368	40.05
371	27.90
374*	6.30
375	12.60
383	12.20
385	67.40
387*	79.10
393	41.80
397	18.80
399	91.40
402*	271.05
412	3.65
414	15.20
415	7.25
418	25.80
419	9.60
423*	11.00
424*	57.95
426	12.20
427*	22.85
430	34.85
432	100.65
434	49.50
436*	9.20
437	4.45
439*	63.70
441	33.00
444	21.90
445	49.80
446	3.65
448	21.50
449	11.00
451	84.80
456	14.30
459*	15.20
461*	42.80
464	16.40
469*	15.20
471	1.10
472	19.55
484	1.70
486	9.85
495	54.20
497*	54.65
498	1.70
500*	2.20
503	30.05
506	40.40

Вкладки зібрані від членів в клясі акцидентового забезпечення за місяць лютий 1970 р. .... $ 3,972.70

Прибутки:

ЗА ЛЮТИЙ 1970 РІК

Членські вкладки	$ 241,086.55
Відсотки від бондів	86,694.23
Відсотки від гіпотечних позичок	47,034.25
Прибутки друкарні й книгарні	27,328.23
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	9,892.90
Вплати на покриття податків від гіпот. нерухомостей	3,761.00
Зворот федеральних податків та соц. забезпечення службовиків	3,638.53
Перенос посмертних виплат до Сирітського Фонду	3,000.00
Чинш на реальності в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,000.00
Відсотки від позичок	1,938.24
Перенос дозрілої вивінувальної грамоти до Сирітського Фонду	1,500.00
Зворот посмертної виплати від ресекурації	362.00
Зворот стейтових податків та забезпечення від безробіття службовиків	328.26
Зворот канадських дом. податків і соц. забезпечення	232.10
З продажі англомовної Енциклопедії	160.00
Дивіденда від стаків	118.75
Зворот вкладок за ресекурацію	6.64
Разом	$ 429,081.61

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено членських позичок	$ 10,498.77
Сплачено гіпотечних позичок	109,849.22
Разом	$ 120,347.99

Членські вкладки, відсотки від інвестицій та звороти	429,081.68
Сплати інвестицій	120,347.99
Разом прибутки за лютий 1970 р.	$ 549,429.67

Видатки:

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ ЗА ЛЮТИЙ 1970 Р.

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ

1	Венгринович Марія	500.00
14	Тивоняк Катерина	500.00
20	Крупка Іван	1,000.00
25	Горницький Любомир	1,000.00
29	Громчак Андрій	1,000.00
38	Винарчик Тимко	1,000.00
39	Кондрасевич Ева	1,000.00
45	Савка Іван	1,000.00
53	Катриняк Іван	1,000.00
63	Бобик Стефан	1,000.00
65	Кузьма Параскевія	1,000.00
78	Маґиц Іван	500.00
94	Кудла Іван	500.00
96	Костик Евфрозина	500.00
96	Костик Роза	500.00
99	Лукач Григорій	1,000.00
105	Шаґала Михайлина	500.00
121	Череватий Филип	1,000.00
122	Кане Тома	1,000.00
125	Кикта Анна	1,000.00
127	Перожак Параскевія	500.00
128	Федон Іван	1,000.00
128	Федон Іван	500.00
131	Крутяк Павло	500.00
137	Курилко Михайло	1,000.00
142	Мічел Марія	1,000.00
153	Терпелюк Ева	500.00
156	Бера Стефан	500.00
175	Білинська Розалія	500.00
180	Ольшевська Франціс	1,000.00
187	Фесолович Лука	1,000.00
204	Думяк Василь	500.00
220	Демко Петро	500.00
221	Кривовяз Тимко	1,000.00
223	Мельник Іван	500.00
223	Мельник Іван	500.00
239	Кіш Марія	500.00
242	Чомко Михайлина	1,000.00
251	Заяць Іван	500.00
283	Дембрович Володимир	500.00
306	Креховецький Богдан	1,000.00
306	Креховецький Богдан	500.00
314	Стець Марія	1,000.00
322	Постоль Марія	1,000.00
325	Улицький Остап	500.00
327	Притика Яків	1,000.00
334	Кузик Григорій	1,000.00
339	Терпелюк Ева	500.00
339	Карпяк Петро	1,000.00
342	Космовська Марія	1,000.00
344	Гусак Павло	1,000.00
349	Романяк Іван	1,000.00
349	Романяк Іван	732.00
352	Гавриляк Анна	500.00
352	Бориславський Микола	500.00
361	Огродник Марія	1,000.00
362	Розат Іван	500.00
371	Сміщкевич Володимир	500.00
379	Петрощук Роман	500.00
379	Петрощук Роман	500.00
379	Овдієнко Сергій	1,000.00
379	Марчук Марко	1,000.00
385	Яворський Петро	500.00
391	о. Білик Маркіян	1,000.00
391	о. Білик Маркіян подвійне забезпечення	1,000.00
397	Дзмелик Юлія	1,000.00
432	Кутний Стефан	1,000.00
432	Кутова Галина	2,000.00
434	Гарбачевська Евгенія	500.00
438	Товарницький Михайло	500.00
	Разом	$ 54,732.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 131,839.23
Видатки друкарні й книгарні	30.126.13
Платня працівників	11,992.46
Оплати до Асекураційних Урядів	10,942.96
Грошеві звороти	9,779.84
„Свобода" за орган	8,600.00
Платня головних урядників	6,000.00
Федер. податки та соц. забезпечення працівників	5,170.96
Шпитальне забезпечення працівників	3,109.79
Нагорода обласних організаторів	2,050.00
Банкова оплата за опіку над бондами	1,346.70
Кошти подорожей обласних організаторів	1,058.81
Вкладки за ресекурацію	1,000.57
Чинш за канцелярії	1,000.00
Виготовлення й купно друків	745.96
Вкладки за дітей, яких родичі померли	717.33
Видатки на реальності в Джерзі Сіті, Н. Дж.	663.01
Загальні кошти подорожей	655.59
Лікарське бадання нових членів	647.15
Поштові оплати	540.00
Канадські домін. податки та соц. забезпечення працівників	498.40
Телефон	487.96
Відсотки від закуплених бондів	479.46
Пенсійна оплата працівників	433.33
Канцелярійні машини	380.07
Обслуга машин ІБМ	372.52
Оголошення	363.00
Загальні канцелярійні витрати	340.98
Кошти обласних засідань	323.00
Дивіденда членам	172.80
Нагорода відділових організаторів	155.85
Кошти інвестиційні	115.00
Вкладки до Братських Конгресів	101.00
Податки від заморґеджованих реальностей	61.50
Книжки й друки	45.52
Разом	$ 232,316.88

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних запомог	54,732.00
Інші виплати з Фондів Забезпеченевих	232,316.88
Разом виплачено з Фондів Забезпеченевих	$ 287,048.88

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

7	Пальмер Олекса	35.00
8	Дзубак Марія	25.00
29	Нагребецький Йосиф	25.00
29	Салена Михайло	35.00
29	Малицак Марія	25.00
35	Шалева Іван	35.00
36	Шурґот Катерина	25.00
36	Білецька Христина	25.00
53	Мощак Михайло	35.00
78	Мацик Михайло	35.00
85	Війтишин Юлія	25.00
103	Мука Василина	25.00
105	Шаґала Теодора	25.00
109	Литвин Казимир	35.00
111	Болехівський Михайло	35.00
113	Лехман Анастазія	25.00
113	Бриська Юлія	25.00
114	Пелипенко Софія	25.00
112	Влищ Юстина	50.00
115	Яцикевич Володимир	35.00
122	Проницька Юлія	25.00
123	Кориташ Параня	25.00
123	Севенський Франко	35.00
127	Мочерняк Текля	25.00
127	Партика Роман	35.00
131	Басараб Анна	25.00
131	Басараб Павло	35.00
131	Корнота Текля	25.00
133	Федик Марія	25.00
149	Ксвайкус Іван	35.00
155	Обшарна Анна	25.00
155	Сляґетка Михайло	35.00
155	Олійник Анна	25.00
156	Кічула Петро	50.00
158	Козяк Юліян	35.00
163	Качор Дмитро	35.00
163	Сенів Марія	25.00
163	Соболь Стефанія	25.00
164	Ґелетій Петро	35.00
168	Космина Ксеня	25.00
168	Допушанська Анна	25.00
168	Дичишин Дмитро	35.00
191	Лещишин Антін	35.00
191	Лещишин Анна	25.00
204	Зборовський Стефан	35.00
206	Гаврада Юлія	25.00
211	Дзуль Михайло	35.00
211	Карпів Марія	25.00
211	Магмет Катерина	25.00
221	Личик Надія	25.00
221	Чайковський Йосиф	35.00
221	Никифорак Федор	35.00
233	Левицький Іван	35.00
233	Кузан Анна	25.00
237	Матиз Григорій	35.00
242	Дамитер Яків	35.00
257	Сенюта Катерина	25.00
266	Водак Данило	35.00
272	Газука Ольга	25.00
272	Кондрат Михайло	35.00
272	Кравець Микола	35.00
274	Сухар Микола	35.00
287	Прус Дмитро	35.00
287	Прус Анна	25.00
287	Милянович Роман	40.00
287	Демкович Катерина	25.00
305	Договий Михайло	35.00
321	Кухта Михайло	35.00
324	Коцюк Стефанія	25.00
324	Вучко Григорій	35.00
347	Парашинець Ілля	35.00
354	Рибчинський Арсен	35.00
356	Симчич Ілля	35.00
364	Скоп Іван	40.00
388	Хромейко Марія	25.00
388	Верещак Анна	25.00
388	Летнанчин Анастазія	25.00
399	Дзядик Зенон	35.00
221	Пальцан Микола	75.00
221	Брийовський Іван	50.00
237	Гарасим Василь	50.00
330	Маковська Вікторія	25.00
337	Бадинська Марія	25.00
337	Бадинський Осип	35.00
384	Задорожна Дарія	25.00
37	Ільків Параскевія	25.00
460	Козак Стефан	35.00
506	Брикса Іван	35.00
	Разом виплачено Запомог	$ 2,855.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

Відсотки від закуплених бондів	$ 11.10
Видання книжки „Лікарський Порадник"	250.00
Видання брошури: „Наркоманія і зловживання ліками"	100.00
Разом	$ 361.10
Виплачено запомог	2,855.00
Разом виплачено з Фондів Братських	$ 3216.10

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

Відсотки від закуплених бондів	1.48
Разом	$ 1.48

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. Й.	14.936.23
Разом	$ 14,936.23

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Відсотки від закуплених бондів	74
Разом	$ 00.74

ІНВЕСТИЦІЇ:

Піднесено гіпотечну позичку	$ 14.02
Закуплено бондів	311.806.67
Видано членських позичок	16,783.24
Разом	$ 328,603.93

ЗІСТАВЛЕННЯ

Готівка з кінцем січня 1970 р. залишилась	$ 385,914.13
Прибутки за лютий	549,429.67
Разом	$ 935,343.80
Видатки за лютий	$ 633,807.36
Готівка з кінцем лютого 1970 року залишилася	$ 301,536.44

Баланс

Стан Чинний

Готівка	$ 301,536.44
Бонди й стаки	25,477,121.84
Гіпотечні позички	8,856,501.04
Позички членам	517,439.40
Реальності	584,715.50
Друк. та електр. машини	39,926.72
РАЗОМ	$ 35,777,240.94

Стан Довжний

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,006,586.46
Братські	487,312.68
Сирітський	151,942.84
Захисту	101,707.58
Наглої Потреби	29,691.44
РАЗОМ	$ 35,777,240.94

Петро Пуцило, головний касир

Звідомлення Організаційного і Рекордового Відділів УНСоюзу

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 28 лютого 1970 р.)

Старий рід забез.	75
Кляса O	266
Кляса T	4,482
Кляса W	12,396
Кляса P 20	15,421
Кляса E 20	10,518
Кляса E 65	2,057
Кляса P 65	1,373
Кляса DP 60	303
Кляса DP 65	346
Кляса ADD	3,684
Кляса T 10	183
Кляса T 5	48

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ҐРАМОТАМИ

Кляса 4 P	138
Кляса 5 E	250
Кляса P 20	212
Кляса E 20	197
Кляса 6 C	7
Кляса P 65	12
Кляса E 65	14
Кляса E 18	15
Разом:	51,997

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

Стан з 28-го лютого 1970 р.)

Кляса 1-ша	940
Кляса 2-га	251
Кляса 3-тя	12
Кляса 4 P	1,815
Кляса 5 E	2,438
Кляса 6 C	321

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,555
Кляса E 18	4,564
Кляса E 65	232
Кляса P 20	6,791
Кляса P 65	139
Разом:	23,058

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ УНСОЮЗУ СІЧЕНЬ 1970 Р.

Ч. П.	Організатор	Відд.	Число членів	Сума забезпеч.	
1.	М. Семків	379	12	10,500	
2.	І. Кіннцький	430	11	30,500	5 АДД
3.	М. Отрок	14	10	13,500	
4.	І. Пиндус	39	10	8,000	
5.	Л. Вовк	444	10	16,000	1 АДД

ЛЮТИЙ 1970 Р.

Ч. П.	Організатор	Відд.	Число членів	Сума забезпеч.	
1.	В. Дідюк	440	15	49,000	6 АДД
2.	Гелен Олек	22	10	20.000	2 АДД
3.	К. Сачко	53	10	13,000	
4.	С. Гавриш	83	10	34,000	6 АДД
5.	Стефанія Букшована	340	10	10,000	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ В ЛЮТІМ 1970 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у лютім	Сума забезпечення		Разом у 1970 р.
5	М. Хоманьчук	1	$ 3.000		9
6	А. Вовк	1	5,000	АДД	1
13	П. Шевчук	1	5,000	АДД	2
14	М. Отрок	2	2,500		13
17	Я. Билень	4	8,000	1 АДД	
	М. Ткачук	1	1,000		6
19	Р. Голіят	1	5,000		3
22	Олена Олек	10	20,000	2 АДД	11
25	Квітка Стецюк	2	6,000	1 АДД	9
27	Люцина Олесницька	2	3.000		2
29	Ольга Малицак	3	2,000		3
34	Л. Влонарович	1	1,000		1
35	Б. Вовчик	3	4,000		5
36	Софія Гунька	1	1,000		1
37	Анна Гнатюк	2	2,000		3
38	С. Гондза	5	3,500		8
39	І. Пиндус	1	2,000		11
42	П. Головачук	1	500		7
45	М. Сенек	2	2,000		2
49	С. Вовк	1	1,000		5
53	К. Сачко	9	13,000		9
56	П. Когут	1	1,000		4
63	М. Турко	3	4,000		5
65	А. Смит	1	2,000		1
70	М. Шеремета	1	5,000	АДД	4
75	Б. Верещинський	1	5,000		1
83	С. Гавриш	8	32,000	6 АДД	13
85	Т. Панько	2	4,000		3
88	В. Квас	2	2,000		6
94	Люба Васько	5	4,500		
	В. Гірняк	2	4,000		
	М. Бабій	2	8,000		13
96	В. Гуменицький	5	5,000		6
102	М. Бобечко	2	8,000	1 АДД	2
112	Марія Капраль	1	1,000		1
114	М. Ткачук	4	4,000		10
115	Е. Репета	4	4,000		
	П. Бабич	1	1,000		7
119	Ольга Мамрич	1	2,000		1
127	І. Була	1	1.000		1
131	Л. Воднар	2	2.000		9
133	Анна Дубас	1	2,000		2
139	П. Питель	2	6,000		3
141	А. Лихолят	1	1,000		1
144	М. Хомко	2	2,000		3
145	П. Титанич	1	1,000		1
146	Е. Репета	2	2,000		7
155	М. Фединишин	2	4.000		2
156	В. Новак	2	2,000		3
158	А. Саноцький	2	2,000		5
161	А. Джула	5	4,500		6
164	І. Кудрич	1	1,000		1
167	І. Вельган	1	1,000		3
171	Стелла Расн	2	1,500		3
172	В. Осадчук	1	25,000		
	С. Гавриш	2	2,800		4
173	П. Щерба	3	3,000		3
182	А. Гнатюк	2	2.000		
	І. Живіцький	1	5,000	АДД	4
184	В. Ластовецький	2	2,500		2
194	Е. Манацький	1	2,000		3
204	В. Палідвор	4	4,000		8
206	Л. Гардінк	2	7,000		2
217	Т. Кубарич	5	5.500		13
218	О. Темник	1	1,000		2
219	Марія Юров	2	3,000		2
220	І. Мелінишин	3	3.000		4
221	Т. Шпікула	8	18,000	2 АДД	16
223	І. Гунцецін	1	1,000		1
230	П. Ліщак	1	1,000		1
233	Е. Репета	1	2,000		2
234	І. Іваник	3	2,500		3
235	М. Бобер	5	5,000		5
238	Анна Ремік	3	4,000		4
240	О. Стецяк	1	1,000		3
242	О. Чабан	5	7,000		5
243	М. Романик	2	1,000		2
245	М. Мартиненко	3	3,000		3
251	Т. Шмаґала	2	5,500	1 АДД	5
	Ю. Кравчук	2	8,000	1 АДД	7
254	В. Романишин	2	1,500		5
256	Ольга Нелошитко	1	500		1
261	П. Аркотин	1	500		4
266	В. Труфин	4	6,000		7
277	Е. Гомотюк	2	2,000		2
281	М. Волошин	2	1,500		3
283	П. Пироганич	1	1,000		1
286	Перля Хиляк	1	2,000		1
288	В. Загводський	1	10,000		1
292	П. Федик	3	4,000		4
293	Марія Демидчук	2	2,000		2
295	С. Мотрович	4	7,000		4
301	М. Ткачук	1	1,000		
	П. Врублівський	1	1,000		3
303	В. Лещук	1	1,000		1
305	М. Гентош	1	1,000		3
312	Юлія Шарик	1	1,000		1
314	Катерина Стець	1	2,000		1
316	В. Гавриляк	2	2,000		3
320	І. Малко	2	1,000		4
325	В. Цюпа	1	5,000	АДД	3
327	А. Копистянський	4	12,000	2 АДД	5
328	Б. Ковч	1	500		1
330	І. Мартинюк	1	500		8
334	Стефанія Боганек	1	2,000		1
340	Стефанія Букшована	6	14,000	1 АДД	8
342	о. П. Мелех	1	1,000		2
345	М. Дербуш	1	5,000	АДД	3
346	Р. Чучкевич	4	21,000	1 АДД	4
349	М. Захарко	1	1,000		3
352	Я. Щербак	1	1,000		4
353	В. Оріховський	3	8.500	1 АДД	5
354	П. Ващишин	2	2,000		2
356	О. Продивус	6	4,000		6
361	І. Пригода	3	4,500		
	В. Вишиваний	1	1,000		10
364	Ольга Кукіж	2	6,000		
	В. Бреадун	1	2,000		9
367	В. Попович	1	1,000		4
371	Ю. Баранюк	2	2,000		5
372	О. Ярема	3	5,000		3
375	П. Тарнавський	1	2,000		4
379	М. Семків	5	4,500		17
382	Катерина Гарбест	1	1,000		1
383	О. Хома	1	1,000		1
385	Я. Карпяк	1	1,000		5
386	М. Лисогір	2	8,800		2
387	В. Олійник	1	10,000		1
394	М. Романик	2	2,000		2
397	М. Нич	2	2,000		3
399	Р. Припхан	3	4,000		5
407	В. Шаран	1	5,000	АДД	2
412	П. Дяків	3	6,500	1 АДД	3
414	І. Телюк	1	1,000		1
422	Т. Тещук	1	1,000		6
423	В. Вережан	2	2,500		2
427	П. Дяків	2	2,000		2
430	І. Кінгніцкий	1	1,000		15
437	М. Малнівський	3	2,300		7
439	В. Заперковний	2	11,000		2
440	Софія Куцин	1	5,000	АДД	7
441	Д. Заневич	3	3,000		3
444	Д. Вовк	5	16,000	1 АДД	14
449	Є. Омельченко	2	3,000		4
452	Марія Сцебело	2	2,000		4
454	Є. Омельченко	2	2,000		2
457	Надія Литвиненко	1	500		1
465	Текля Мороз	1	500		1
466	Г. Нога	1	1,000		1
468	В. Дідюк	15	49,000	6 АДД	15
484	В. Запаранюк	2	2,000		3
489	М. Шпетко	4	4,000		6
495	І. Паньків	1	1,000		1

ВІСТІ З ТОРОНТА

НАУКОВА СЕСІЯ НТШ. Наукове Товариство ім. Т. Шевченка влаштувало, 1-го березня наукову сесію, присвячену пам'яті Пантелеймона Куліша. Сесію відкрив голова НТШ проф. д-р Е. Вертипорох в рідношкільній залі Святомиколаївської Церкви. Поважне число присутніх засвідчувало про важливість імпрези. Доповідь виголошена проф. Т. Залеським, підкреслювала ролю П. Куліша в історії українського письменства та розвитку політично-національної думки. Куліш — це найбільш контроверсійна постать в історії нашого письменства. Проф. д-р П. Біланюк говорив про релігійний світогляд П. Куліша. По короткій дискусії голова НТШ закрив сесію.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У К С. 26-го лютого в авдиторії УНО при вул. Коледж відбулися 26-ті річні загальні збори найбільшої і найстаршої української Кредитової Спілки. Поважне число присутніх з зацікавленням вислухали звітів управи, взяло участь у дискусії та розподілі надвишки, і обрало нові керівні органи в складі: В. Ситник — голова дирекції, та члени: С. Савчук — містоголова, д-р І. Василенко — секретар, М. Онисько — прот. секретар, Ю. Карманін, М. Ребрик, М. Загребельний — члени. Контрольна Комісія: інж. М. Селешко, В. Трачук, мґр. В. Верига. Кредитовий Комітет: Т. Хахула, Т. Гуменюк і Є. Волянський.

КОНЦЕРТ АДРІЯНИ ГЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКОЇ. 9-го січня в Авдиторії Гамбер сайд Каліджен відбувся студентський концерт — „дебют" Андріяни Геник-Березовської при співучасті Мирослава Б. Ковальського. І Андріяну і Мирослава наша громада вже знає як талановитих і працьовитих студентів музики. Їхній виступ на літературно-мистецькому вечері, присвяченому письменникові Федорові Одрачеві, а опісля на бенкеті у 20-річчя Пласту та інших, приносять їм належне признання. Добрим і цікавим був виступ Андріяни в „Матіне" у „Сент Майкелс Квавр Скул" для старших студентів і професорів музики, які цікавилися творами українських музик Косенка і Фоменка. Ту саму програму Андріяна повторила з додатком трьох студентів з М. Ковальським, який ще сам заграв Гуцульську Токату Кос-Анатольського і вдалу поему-леґенду Косенка. Програма Андріяни була цікава і, як на 16-річну студентку, досить складна. Виконувала вона твори: Баха, Скарлатті, Брамса, Косенка, Ґріґа, Фоменка, Скрябіна, які в її виконанні звучали переконливо, стилево і технічно опановано. Найкраще вийшла „Баляда" Брамса, та дуети: „Мадярський танець" і „Марш" Фоменка, в яких виступали Андріяна і Мирослав. Молоденькій студентці музики бажаємо успіхів та витривалости у дальшій праці. Приємно додати, що Андріяна склала матуру на курсах українознавства ім. Г. Сковороди з відзначенням. Мирослава ми хотіли б почути у самостійному концерті, що напевно він зробить з успіхом. Обидвоє студенти зі студії Оксани Бризгун-Соколик, яка радіє їхніми успіхами.

ПАНІ С. СТЕЦЬКО В ТОРОНТІ. 22-го лютого відбулася у великій залі Українського Дому доповідь пані С. Стецько на тему „Становище в Україні і світовий протиросійський фронт". Велике число присутніх з увагою вислухали цікавих думок і арґументів, якими вміло з експресією і глибокою вірою у правильність своїх поглядів вона, переконувала понад 700 слухачів. Без боротьби українського народу на рідних землях та допомоги української політичної еміґрації поза межами України, немислимі були б досягнення АБН, який стоїть в авангарді боротьби за Соборну Самостійну Українську Державу. Зібрання відкрила голова ОЖ ЛВУ — пані М. Солонинка. В дискусії висловили свої думки цілий ряд присутніх. Доповідь залишила помітне враження у присутніх. Під час перебування в Торонті пані С. Стецько разом з пані М. Солонинкою відбула інтерв'ю на щоденній радіопрограмі „Пісня України".

ЮВІЛЕЙ АРТИСТА. Старанням окремого Ювілейного Комітету, який очолював п. Я. Вільк, влаштовано 22-го лютого ювілей акторської 65-річної праці на українській сцені відомого театрального артиста і співака Григорія Ярошевича-Манька. Понад 500 осіб засіло за спільною вечерею у просторій залі Українського Дому при вул. Кристі. Ювілейний вечір відкрив голова комітету п. Я. Вільк, вітаючи присутніх та прочитуючи привіти. За почесним столом засіли: представники організацій та церковні і громадські провідники, Владика Кир Ізидор, митрофорний протоєрей Д. Фотій, о. митрофорний протоєрей П. Хомин, міністер Іван Яремко з дружиною, посол Ю. Бень, радні міста Торонта В. Бойчук і В. Арчер, а посередині Ювілят Г. Ярошевич-Манько з своєю дружиною піяністкою Антоніною. Короткий привіт зложив Владика Кир Ізидор, а опісля відбулася мистецька програма, з участю хору „Прометей" під управою мґр. В. Кардаша, тріо „Троянда", хору „Молода Україна" в супроводі бандуристів ім. Г. Хоткевича під управою В. Родак, солісти. Н. Баумш, С. Федчук, П. Радко і І. Зайка-Восвод. Написаний С. Лантухом життєпис Ювілята прочитали: Л. Стецишин — СУМК, Н. Кохановська — МУНО, Л. Галябар — Пласт, Т. Дусанівський — СУМ і В. Духній — ОДУМ. Віршований привіт цього ж автора гарно прочитала його донька Г. Лантух. Виступ Ювілята на сцені, який разом з Н. Баумш відсніпвав дует з опери „Запорожець за Дунаєм", а опісля подякував за таке гарне, миле і незабутнє для нього свято — викликав спонтанний захват присутніх, які невмовкаючими оплесками довго держали Ювілята на сцені.

ВДАЛИЙ БЕНКЕТ. Входить вже в традицію, що найбільший Український Дім при вул. Кристі в Торонті, в якому ведуть свою посилену працю Організації Визвольного Фронту, влаштовує річний бенкет. Цьогорічний 50-доляровий, був направду добре зорганізований і вдалий та 14 лютого зібрав понад 750 осіб українського громадянства. Головою бенкетового комітету був п. С. Рошко, який відкрив бенкет. Господарем бенкету був мґр. Т. Буйняк. За почесним столом засіли представники організацій, товариств, установ, а між ними Владика Кир Ізидор, міністер І. Яремко, голова Дому мґр. В. Кліш, радний міста В. Бойчук. Головним промовцем на бенкеті був Генеральний Секретар СКВУ — ред. І. Білинський з Філядельфії, який виголосив добру промову, яку присутні прийняли оплесками. У мистецькій частині виступали молоді студентки з тріо „Троянда" у складі: Х. Гарасовська, Л. Дербіш і Л. Мороз. Володимир Довганюк прочитав дотепний сатиричний монолог „У кривому зеркалі". Танцювальний ансамбль „Верховинці" під керівництвом Я. Клуня виконав бездоганно три народні танці. При кінці програми витягнено щасливе число квитка вступу на безплатний переїзд до Европи (Відень), який уфундувала українська туристична фірма п. Волошина „Астра Травел Сервіс". Щасливцем числа був п. Ковальчук. По закінченні бенкету відбувалася забава.

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА СКВУ. 22-го лютого при нагоді перебування в Торонті президента СКВУ п. Й. Лисогора, який їздив від ЗУДАК до Югославії, як його представник, щоб на місці перевірити можливості допомоги потерпілим від землетрусу нашим братам. В цій цілі відбулися у веч. год. в приміщенні залі УНО при Коледж вул. ширші сходини, на яких п. Й. Лисогір побіч висвітлення фотовирізків розказав про нещастя, яке навістило наших братів та про всі заходи, намічені і пороблені у справі допомоги. 200 осіб присутніх з увагою приглядались і прислухувались інформаціям п. Лисогора, а опісля ставили йому цілий ряд питань. Сходини відкрив і привітав п. Й. Лисогора і присутніх п. Б. Зорич, заст. головного предсідника УНС, він ними проводив і з подякою для всіх закрив. Добровільні датки зложено при цій нагоді для потерпілих.

В. Дідюк

П'ятдесятиліття пастора Олекси Гарбузюка

Чикаго. — У м. Елмгурст біля Чикаґа живе і працює один із найбільш активних діячів і проповідників українського Євангелицького Руху, пастор Олекса Гарбузюк, якому 29 березня минає 50 років. Олекса Гарбузюк є головою Об'єднання Українських Євангелицько-Баптистських Церков у ЗСА, головою видавничого товариства „Дорога Правди" і директором радіовисилання українською мовою з Монако в Европі — „Голосу Євангелії в Україну". Він є автором статтей, дописів та віршів до різних українських євангельських журналів. Народився в с. Береги на Волині, із шкільних років був у євангелицькому братстві, потім проповідував євангельське вчення на Дубенщині, під час війни мандрував Україною з тією ж метою. Перед закінченням війни проповідник О. Гарбузюк працював на важких роботах, але одночасно студіював у Віднесті в Біблійній Школі, а по війні — в такій же приватно зорганізованій школі на скитальщині. Одружившись у Зах. Німеччині, де в Корнберзі був провідником Української Баптистської Громади, Олекса Гарбузюк з родиною переселився до ЗСА. Журнал „Християнський Вісник" з лютого 1970 р., що виходить як орган Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Канади, подав біографічні відомості та характеристику багатогранної діяльности Олекси Гарбузюка серед українців євангелицько-баптистського віровизнання.

ПОРТРЕТИ Т. ШЕВЧЕНКА НА ВИСТАВЦІ В УВАН У КАНАДІ

Вінніпеґ. — Від 8 березня і до кінця квітня в Домі Науки УВАН триватиме оригінальна виставка кольорових репродукцій автопортретів Тараса Шевченка та портретів геніяльного Кобзаря, помистецькому виконаних Катериною Антонович, Богданом Божемським з Америки, скульптором Григорієм Круком з Зах. Німеччини та ін. Виставка, яку вже оглянули декілька сотень відвідувачів, відкрита кожної неділі по полудні.

„ГАРПЕР БАЗАР" ПРО ОРГАНІЧНИЙ МЕД У „СУРМІ"

Популярний американський журнал „Гарпер Базар" помістив у числі з березня світлину, на якій зображено п. Мирона Сурмача в його крамниці „Сурма", коли він продає мед. На іншому місці в журналі, де надруковані підписи під багатьма світлинами, сказано, що органічний мед „це спеціяльність української крамниці Мирона Сурмача при 11 Схід Сьомій вулиці". Далі йде пояснення, де і з яких квітів збирають бджоли мед, зазначено, що малиновий можна купити тільки в липні. „П. Мирон Сурмач розводить також городину в районі річки Седлл, Н. Дж"., в тому й соняшники, а надвишку продає в „Сурмі" для вибраних клієнтів, сказано в „Гарпер Базар" про М. Сурмача, відомого громадянина і власника книжкової крамниці „Сурма".

АМЕРИКАНСЬКА ГАЗЕТА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРО-МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР

Віндгем, Н. Й. — Ілюстрована тижнева газета „The Windham Journal", що обслуговує Ґрін кавнті в районі Кетскільских гір, помістила в числі з 12 березня вістку під наг. „Мистець із Джеветту намалював ілюстровану абетку". Редакція „Віндгем Джорналу" надіслала свою кореспондентку на п'ятничевий вечір, що відбувся в ЛМКлюбі 6-го березня і на якому мистець Ярослав Паладій показував прозірки з виконаної ним впродовж трьох років мистецької абетки, а поет Л. Полтава з дружиною читали віршовані тексти до кожної літери-малюнку. Газета помістила їхню знимку і дала високу оцінку праці маестра Я. Паладія, який у Віндгемі має робітню, поблизу Гантеру.

Гаїлка в Нюарку, Н. Дж.

Перед 15-ти роками юначки пл. станиці в Нюарку під проводом пл. сен. Софії Боровик вперше вивели великодні гаїлки коло церкви св. Івана Хрестителя, і з того часу, рік-річно пластунки, а від кількох літ і сумівки виводять на Великдень гаїлки, які стали атракцією не лише парохії, але й близької околиці.

Цього року пластова та сумівська молодь виведе гаїлки на Великдень за новим стилем 29 березня о год. 1-ій по пол. коло церкви св. Івана Хрестителя при Сенфорд Авеню в Нюарку, та за старим стилем дня 26 квітня по Архиєрейській Службі Божій коло церкви св. Вол. Великого в Глен Спей, Н. Й. Участь в гаїлках беруть пл. новачки (35), юначки (90), сумівки (50) та 6 юнаків.

Л.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ ВОЛОВЕ, АЛЕ ВОЛОВЕЦЬ

Коли військо відступає й переходить якусь річку, то цілком нормально, що вояк і не буде знати, яку саме річку він переходить. Так сталося і з п. С. Куропасем, коли він назвав якусь незначну річку Дністром.

Але коли він залізничну станцію назвав „Волове", то це вже великий недогляд, бо на будинку стації був напис з назвою тієї стації „Воловець". Останні букви „ць" підкреслюю, бо стація називалася і тепер називається „Воловець".

А „Волове", окружне місто колись Волівської округи на Закарпаттю. Після другої світової війни воно перейменоване на „Міжгіря", і є тепер районовим центром Міжгірського району Закарпатської области. Залізниці там нема!

При писанню спогадів цілком природні помилки, але навіщо ж існують мапи, енциклопедії, та, зрештою, українознавства, до яких ми так радо посилаємо молодших від себе!

Г. Гордієнко

Філядельфія

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. М. Б. Ждан, М. Форостина, О. Пахолок, Я. Ніщеменко, вся. о. Р. Ганас та ін.: Дякуємо за додаткові інформації про жертви релігійного переслідування. Пересилаємо їх до Українського Богословського Наукового Т-ва.

ВШ. В. П., Дітройт: Дякуємо за надіслане та очікуємо заповіджене.

ВШ. Вол. Я., Мейпелвуд: Дякуємо за витяги з „Британіки". При нагоді так чи інакше використаємо.

ВШ. пані Любачівська: Дорікаєте поіменно багатьом особам, що не були на ювілейному концерті „Думки". Цілком погоджуємось з Вами, що часто одні руйнують те, що інші збудували. Але чи не думаєте, що можна б зробити кривду декому з названих у Вашому листі, що не міг прийти на концерт, бо був хворий чи зайнятий іншим невідкладним обов'язком? Треба б кожного з названих спитати, чому не був на концерті. Ви також пишете: „Прошу дуже нікому а спеціяльно моєму чоловікові, не виявляти мого правдивого прізвища". Ану ж довідається?

ВШ. К. Ц., Дітройт: Дякуємо за надіслане, використаємо в одному з чергових наших літературно-мистецьких додатків.

ВШ. Г. М-ко, Торонто: Дякуємо за „Задушливий шовінізм Москви", себто за статтю, а не за шовінізм. Використаємо.

ВШ. С. М-ий, Ню Гейвен: Дякуємо за листа та завваги про мову, Шаляпіна, Кругельницьку, Мишугу і „дядька журналіста". Тільки не знаємо, яку справу ми мали б полагодити.

ВШ. Л. В., Кент: Дякуємо використаємо.

ВШ. Д. Г., Дітройт: Дякуємо, використаємо.

ВШ. М. С., Філядельфія: Дякуємо, використаємо.

ВШ. Р. С., Бруклин: Дякуємо, використа.

ВШ. Я. З., Ратерфорд: Дякуємо, при нагоді використаємо.

Ш. Н. К., Ню Йорк: Сердитесь, що редактори „випасають собі животи" на Вашій кервавці, а Вас іґнорують. Вірте-не-вірте, але ніхто з редакторів не має „випашеного живота" і ніхто Вас не іґнорує, тільки Ваші матеріяли не надаються до друку.

У БЕЛЬГІЇ ПОМЕР ПРОФ. ІВАН ВИТЯЗЬ

Брюссель. — Дня 18 лютого 1970 року по короткій недузі помер сл. п. проф. Іван М. Витязь, кол. професор Харківського університету, УТГІ, член НТШ, почесний голова УНОТ, голова Виховної Ради і почесний член СУМ у Бельгії. Прожив 71 рік, залишив у смутку дружину п-ні Зінаїду Витязь і сина-лікаря з родиною. Похований у суботу 21 лютого при участі багатьох представників різних українських громадських організацій і установ. Похоронних обрядів довершили о. митроф. прот. Іван Бачинський і о. ген. вікарій Григорій Фуканчик.

Стежки Культури

Вже три літа пластунки від 16-24 р. життя мали змогу користати із унікального табору „Стежки Культури". Цього літа буде четверта така можливість.

Програма „Стежок Культури" є відмінною від звичайних таборів, бо головною метою табору є зацікавити пластунок, або дати їм змогу поглибити своє знання, в ділянках української культури. Звичайно, найбільше уваги присвячується сучасній українській літературі, музиці, мистецтву, журналістиці, також кіномистецтву, театрові й танкові — залежно від зацікавлень зголошених учасниць. Пластунки мають змогу також особисто запізнатись і дискутувати зі запрошеними прелеґентами — знавцями повищих ділянок, чи мистцями, письменниками і поетами. Учасниці табору, і часто й самі прелеґенти, ці зустрічі приємно згадують і цінять.

Крім теоретичних зайнять є також і практичні покази і вправи у виробі кераміки, малі, підготовці кінофільму, друкування журналу з власною творчістю учасниць. Під час табору пластунки ідуть на концерти в Тенґлвуді (де грає Бостонська Симфонічна Оркестра з відомими солістами, під керівництвом славних диригентів), відвідують мистецькі виставки та театри.

Цього року від 15-29-го серпня відбудуться „Стежки Культури" ч. 4, на пластовій оселі в Іст Четам. Курені „Перші Стежі", ініціяторки цього стилю таборування, знову вітатимуть тих пластунок, в яких є талант чи зацікавлення в літературі, музиці і мистецтві.

Стежинка

Збірник матеріялів СКВУ

Повідомляємо, що вже надіслано книгу „Світовий Конґрес Вільних Українців" усім, хто досі прислав свої замовлення. Просимо всіх зацікавлених, зокрема учасників Конґресу, замовляти збірник, в якому крім конґресових матеріялів, є теж матеріяли світових з'їздів окремих організацій. Збірник висилається тільки за попереднім замовленням і вплатою належности. Ціна — $ 10.00 для учасників Конґресу, для інших — $ 12.00. Замовлення надсилати на адресу:

World Congress of
Free Ukrainians
P.O. Box 117
Old Chelsea Station.
New York. N.Y., 11011.
U.S.A.

ПОЯВА МЕДИЧНОГО СЛОВНИКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

...у словнику подано до 18.000 українських назв. Безперечно, цим ще далеко не вичерпано медичного назовництва, а до того ж за понад 40 років, що минули від тих часів, появилося досить багато нових термінів і зайшли деякі зміни. Лихо полягало лише в тому, що наслідком політичних подій і нової світової війни тепер цей словник важко було знайти. Редакції „Лікарського Вісника" пощастило знайти один примірник цього словника і перевидати його фотодруком. Завдяки цьому наші лікарі можуть набувати його в Адміністрації „Лікарського Вісника" та в деяких книгарнях. Цей словник стане всім лікарям у великій пригоді, а для тих, що працюють над укладанням нового медичного словника, він буде справжнім скарбом, бо містить у собі надзвичайно багато суто народних назв і означень. Власне цей словник може допомогти при опрацюванні нового словника, який видати є нашим обов'язком.

Редакція „Лікарського Вісника"

Помер сл. п. Всч. о. Леонід Долинський

Амстердам, Н. Й. — На 74-му році життя, в суботу 14-го березня, в дорозі для виконання своїх душпастирських обов'язків помер сл. п. Всч. Отець Леонід Долинський з української православної церкви Покрови Пресв. Богородиці. Народився в 1895 р., закінчив українську православну Семінарію в Житомирі і був висвячений в 1926 р., по війні перебував при Православній Консисторії в Мюнхені, до Америки прибув у 1946 р., був парохом церкви Пресв. Богородиці в Амстердамі, належав до 266 Відділу УНС ім. І. Франка. Заки поселитись у Амстердамі, сл. п. о. Л. Долинський виконував душпастирські обов'язки та був завжди активний в українській патріотичній громаді в Ню Гейвені, в Бофало, в Вестбері на Лонг Айленді та у Фінікс, Арізона. Осиротив дружину панімтку Любов Долинську, дочку та інших членів великої родини, в тому і в Україні. Похований на Українському Православному Цвинтарі в Баунд Бруці.

Гайстінґс, Н. Й., на допомогу братам в Юґославії

Наша мала громада українська виявилась дуже активна, не залишається позаду. В короткому часі зуміла перевести грошову збірку в сумі 130 долярів і зібрано 100 фунтів уживаного і нового одягу та взуття, котре пан Іван Пециляк перевіз до головного складу до церковної залі в Йонкерсі, Н. Й.. А гроші передано до Кредитівки в Йонкерсі, котрі будуть переслані для потребуючих братів і сестер в Юґославії.

Дай, Боже, щоб всі такі малі громади, як наша, могли виявити себе такими щиросердечними жертвами в помочі нашим братам в Юґославії

Допомоговою акцією зайнялась Управа Українського Клюбу і 6 Відділу УНСоюзу.

Секр. А. Вовк

На Конґресі ЦЕСУС-у виступить український студентський квартет із Австрії

Ню Йорк. — Управа Центрального Союзу Українського Студентства у вільному світі, ЦЕСУС, заплянувала наступний Конґрес ЦЕСУС-у відбути в Канаді, у Монтреалі, в днях від 20 до 24 серпня 1970 року. Остаточний плян праці Конґресу був прийнятий Управою ЦЕСУС-у на засіданні 14 березня в Ню Йорку. Його вже розсилається до всіх крайових українських студентських Союзів та центральних ідеологічних і конфесійних студентських організацій, які мають вибрати делеґатів на Конґрес і повідомити про кількість делеґатів Управу ЦЕСУС-у, що її очолює д-р Богдан Футей, секретарем є Квітка Семанишин. Разом із зголошеннями делеґатів, до Управи треба надсилати поіменний список членів усіх товариств і організацій, членів ЦЕСУС-у, письмову інформацію про пророблену працю на протязі звітного періоду, фінансові розрахунки згідно із встановленою висотою останнім Конґресом, а також пропозиції чи поради в справі проведення Конґресу в Монтреалі. У мистецькій частині Конґресу, яка широко плянується, візьме, між іншим, участь український студентський Квартет із Відня.

Пластова костюмівка на Союзівці

2-го березня відбулася в Кергонксоні на Союзівці забава-костюмівка для пластунів і менших дітей. Забаву приготовив місцевий Пластприят під проводом пана Володимира Кваса. На забаву Пластова Станиця запросила пластунів із Йонкерсу. Прибули вони в числі коло 40 осіб під проводом пл. сен. Марії Баранської, пл. сен. Михайла Гудзоватого та пана Петра Кулинича з Пластприяту.

Забаву попередив фільм, висвітлений п. інж. Бідрієм. Тема фільму — історія винаходу першого авта та життя Форда — дуже цікава. Треба б тільки подумати над тим, щоб такі фільми мали теж український текст, а не йшли по англійськи, бо Пласт бореться за українське слово в своїй діяльності. Після фільму присутні скористали з буфету, який добре приготовив пан Квас.

В програмі забави були гри, якими при помочі пань проводив пан Данило Слободян, а теж танці під проводом кошового пл. сен. Василика, якому помагали пані. Забава вдоволила всіх, панував прекрасний настрій.

Крім гор та танців у програмі були теж виступи гостей із Йонкерсу. Вони виконали ритмічні вправи при співі та гарно відспівали кілька пісень.

Загальне враження з забави приємне, і треба бути вдячним усім членам Пластприяту за таке вдале приготування і зорганізування забави для дітей.

Д. Ганкевич

КОРАБЕЛЬНИЙ ЛІС НА ЖИТОМИРЩИНІ ПРИСТАНОВИЩЕМ ДЛЯ ЗВІРІВ

У великому Корабельному лісі на Житомирщині, покритому глибокими снігами, молоді велетні-лосі підходять до вартівників по хліб та іншу їжу, беручи її просто з рук. У лісі живе багато лосів, диких кабанів, козуль, на річці Лічовій є багато родин бобрів, зайці, лисиці й інша звірина. „Молодь України" з 7-го березня повідомляла, що люди підгодовують звірів сіном та заготованими восени віниками, бо інакше тварини через глибокий сніг погибнули б від голоду.

МОДЕЛЬ КОСМІЧНОЇ СТАЦІЇ

На світлині зліва адміністратор Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації д-р Томас Пейн і біля нього заступник адміністратора д-р Вернер фон Бравн, які описують модель космічної стації під час телевізійного інтерв'ю. Пейн сказав, що американські астронавти і совєтські космонавти зможуть відбувати спільні лети по космосі, коли буде скінчена програма „Аполло" летів до Місяця.

Федеральні судді мусять двічі в році повідомляти про свої приватні прибутки

Вашинґтон. — Правнича Конференція ЗСА вирішила, що всі федеральні судді, крім суддів Найвищого Суду ЗСА, мусять двічі в році повідомляти публічно про свої приватні прибутки, це значить про ті подарунки які вони дістають, та про винагороди, що їх дістають за праці поза судом. Про це рішення повідомив головний суддя Найвищого Суду ЗСА Воррен Е. Бирґер. Згідно з новим рішенням більше як 500 суддів мусять вперше повідомити про свої прибутки 30-го червня ц. р. Це повідомлення має бути в трьох примірниках: одно повинно бути на видним місці в судді, в якому працює даний суддя, друге в бюрі Окружного Суду, а третє мусить бути вислане до Вашинґтону. Це рішення уневажнить давніше зарядження головного судді Ерла Воррена після того, як виявилося, що головний суддя Ейб Фортас взяв був як нагороду від родини Волфсона Фундації 20,000 долярів, хоч нічого за ці гроші не зробив для цієї Фундації.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

320 АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ ДІСТАЛИ дозвіл від тамошньої комуністичної влади — написати листи до своїх родин. Повідомив про це совєтський ТАСС, і хоч ті листи ще не наспіли, то все ж те повідомлення подає надію, що північно-в'єтнамські власті, які донедавна відмовлялись виявити будь-що про американців у північно-в'єтнамському полоні, помалу оприлюднять їх списки. Пентаґон має 1.451 особу на списку „загублених" у Південній Азії і з того числа доля кругло 1.000 осіб докладно не з'ясована.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ВЕРХІВКА ЗБЕНТЕЖЕНА „помилкою", яка сталася у великій декларації компартії ССР з грудня мин. року з приводу 100-річчя народин Леніна, що їх будуть святкувати в Совєтах 22 квітня ц. р. У тому документі наведено цитат з промови Леніна на зборах Комінтерну з липня 1920 року: Ленін говорив іронічно проти австрійського соціяліста Отто Бавера, а большевики покликались на його слова у зовсім фальшивому значенні. На цю „помилку" звернув увагу кремлівським володарям східньо-німецький комуніст Вальтер Ульбріхт, який краще знає історію комуністичного руху від сучасних кремлівських апаратників.

Д-Р РАФАЕЛЬ РАМІРЕЗ - БРУНЕТ, порторіканський дентист, доповідав на зборах Міжнародного Дослідного Дентистичного Товариства в готелі „Американа" про те, що йому вдалося винайти спосіб, як означувати групу крови небіжчика на основі спорошкованих зубів даної особи. Він казав, що є інші методи для визначування групи крови померлих осіб, але вони деколи є не для вжитку тому, що тіло небіжчика розкладається, а деколи трупа спалюють. Зуби не нищаться так скоро, як інші частини тіла.

МОРІС МАНН, АСИСТЕНТ ДИРЕКТОР бюджетового бюра, заявив на пресовій конференції, що треба буде в найближчих роках збільшити податки на те, щоб можна було задовольнити всі соціяльні потреби американського народу в найближчих п'ятьох роках. Манн разом із підсекретарем скарбу Полем А. Волкером дебатували про економічні вигляди з Волтером В. Геллером, який був головним економічним дорадником президентів Кеннеді і Джансона. Геллер твердив, що Уряд занадто загострив кредити, і тому треба б зменшити відсотки та пустити на ринок більше капіталів, щоб не дійшло до інфляції.

УРЯД СТАРАЄТЬСЯ УТРУДНИТИ ВЖИВАННЯ вибухових матеріялів, щоб не допустити до експльозій, які так часто траплялися в останніх днях. Президент Ніксон виявив свій плян під час розмов із республіканськими провідниками в Білому Домі. Під час цих розмов повідомлено про загрозу експльозії в урядовій друкарні та в будинку Департаменту Рільництва. Ці повідомлення підкреслили потребу загострення при продажу вибухових матеріялів. Експльозії були в Ню Йорку, де пошкоджено три хмаросяги і де експльозія знищила будинок, в якому злочинці виробляли бомби. Згинули при цьому три особи.

ЧИСЛЕННІ МОРЯКИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ звільнені будуть із військової служби на один рік скорше, як їм належалося б тому, що президент Ніксон зарядив зменшити стан Корпусу Морської Піхоти на 18 відсотків. Про це зізнавав в Сенатській Комісії Збройних Сил командант Корпусу Морської Піхоти генерал Ліонард Ф. Чепман. Він сказав, що це зменшення спричинить деяке часове замішання, але воно дозволить поліпшити Корпус на довшу мету. Від 1-го липня 1970-го року стан КМП має становити 241,000, на 53,000 менше, як тепер — 294,000.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 12-го КВІТНЯ 1970 р.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори Т-ва М. Шашкевича — 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Демокр. Клюбі при 2376 Ґрилінґ вул. Проситься чл. прибути та вислухати звіту Контр. Комісії за 3 місяці. — М. Бориськевич, рек. секр.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

FRANK MAHNICK, член УНС Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбрідж, Па., помер 20-го лютого 1970 р. на 62 р. ж. Нар. в Leetsdale, Pa., став членом УНС в 1960 р. Полишив у смутку матір Алісу, брата Степана і 3 сестри. Похорон відбувся 23 лютого 1970 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Амбрідж, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

АННА КОРБИЛО, членка УНС Відд. 310 Т-ва Дністер в Брукліні, Н. Й., померла 1 березня 1970 р. на 73 р. ж. Нар. в с. Путятичі, Україна, стала членкою УНС в 1922 р. Полишила в смутку мужа, дочку Марію, сина і 3 внуків. Похорон відбувся 3 березня 1970 р. на цвинтарі St. Charles, Long Island, N. Y.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Долгун, секр.

ПАВЛИНА СУЛИМА, членка УНСоюзу Відділ 206 Т-ва Запорозька Січ у Вудсакет, Р. Ай., померла 14 лютого 1970 р. на 79 р. ж. Стала членкою УНС в 1928 р. Полишила в смутку 3 синів: Івана, Волтера і Михайла, дочку Марію та 11 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 18 лютого 1970 року на укр. правосл. цвинтарі св. Михайла в Блекстон, Масс.
Вічна Їй Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

МИХАЙЛО ТРЕШНИЦЬКИЙ, член УНС Відділ 11 Б-ва св. Михаїла в Джонставн, Па., помер 10 лютого 1970 р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку синів: Петра, Івана і Гарри, доньок: Катерину, Анну і Юстину. Похорон відбувся 14 лютого 1970 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла у Віндбер, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Сціпений, секр.

EVA DUDIAK, членка УНС Відд. 143 Т-ва Любов в Gt. Meadows, N.J., померла 7-го березня 1970 р. на 76 р. ж. Похорон відбувся 9 березня 1970 р. на цвинтарі Pequest в Ґт. Мідов, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
О. Левонюк, секр.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Стейту Коннектикат

повідомляє, що

в неділю, 5-го квітня 1970 року
о год. 4:00 по полудні
в ЦЕРКОВНІЙ ЗАЛІ
при 567 Джордж Ст. в Ню Гейвені, Конн.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

участь у яких повинні взяти всі члени Окружної Управи та Контрольної Комісії, відділові урядовці, конвенційні делеґати та представники наступних Відділів:

Ансонія 67	Ню Бритен 254
Бриджпорт 59	Ню Гейвен 54, 370 і 414
Брістоль 390	Савтпорт 84
Дербі 23	Стемфорд 350
Ґлестонбері 138	Віллиментик 387
Гартфорд 12 і 277	

У Зборах візьме участь
ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар УНСоюзу

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:
1. Звіти Окружної Управи, Контрольної Комісії та поодиноких Відділів;
2. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
3. Конвенційна кампанія та завдання Округи і Відділів на 1970 р. — доповідь головного секретаря **Я. ПАДОХА**;
4. Конвенційні рекомендації.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Іван Телюк, гол. Василь Гіна, секр.

ДІТРОЙТ, ВІНДСОР і ОКОЛИЦЯ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в ДІТРОЙТІ, Міш.

повідомляє, що

в суботу, 4-го квітня 1970 року
точно в год. 7:00 веч.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
при вулиці Мартин ч. 4655

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

в яких повинні взяти обов'язкову участь усі члени Окружної Управи, конвенційні делеґати, представники і урядовці таких Відділів:

20, 75, 94, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Огляд праці і успіхів Округи і її Відділів в часі ювілейного 1969 року;
2. Обговорення успішного переведення конвенційної кампанії, що триватиме до 17-го травня 1970 року;
3. Схвалення рекомендацій на 27-му Конвенцію УНСоюзу.

•

В зборах візьмуть участь:
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК, головний контролер
ІВАН ВАЩУК, головний контролер
ЄВГЕН РЕПЕТА, обласний організатор

ОКРУЖНА УПРАВА

ТАРЗАН, Ч. 6340 Передчасна радість знахурів

Ми затримаємо їх так до ранку, а потім покладемо на них вогненних мурашок поки заб'ємо їх палками!

Дбайливо замаскована засідка сотника Дикого Кота раптом вибухла: Ра-та-та-та . . .